

NIVNICKÉ NOVINY

Leden – únor 1/2012

Ročník XXII

Cena 3 Kč

Novoroční slovo starostky obce Nivnice

Vážení a milí spoluobčané,
zdravím vás v tento první den roku 2012, kdy všichni ještě prožíváme sváteční atmosféru a navzájem si přejeme vše dobré. Se svým přáním vám všem přicházím i já: ať je rok 2012 šťastný, klidný a pokojný, bez nepříjemných překvapení v podobě zlých a smutných zpráv, ať je rokem pohody a dobrých vztahů mezi námi navzájem. Ať si každý z nás může na jeho konci říct, že byl dobrý a dobře že byl...

Věřím, že jste v uplynulých dnech načerpali novou sílu pro zvládnutí náročných pracovních úkolů, které nám budoucnost přinese. Pokud k tomu budeme mít to nejdůležitější – zdraví – a pokud sami přidáme ochotu navzájem si naslouchat, je jisté, že se nám bude dařit.

Také letos jsem pro vás připravila ohlédnutí za uplynulým rokem s výhledem toho, co nás čeká. Když se za rokem 2011 s odstupem času ohlédnu, nazvala bych jej rokem projektových dokumentací a rokem šetření finančních prostředků. Realizovali jsme převážně pouze akce financované EU

a vlastní prostředky tak šetřili na snížení energetické náročnosti obecních budov.

Jak jste byli už vloni informováni, z investičních akcí jsme plánovali začít postupně zateplovat budovy v majetku obce. V průběhu roku 2011 byl však program Zelená úsporám, do něhož byly podány žádosti na zateplení obou škol, pro veřejné budovy zrušen. Nezbylo, než čekat na vypsaní další výzvy – a to se bohužel pro nás během celého roku 2011 nestalo. Poslední možnost tak nastane od února 2012. Obec podá do Operačního programu životní prostředí celkem 3 žádosti: obě školy a navíc i mateřskou školku. Musíme doufat, že v přehledu žádostí nám bude dotace poskytnuta alespoň na jednu z nich a že se výsledek dovíme včas, aby se zateplení a výměna oken dala stihnout co nejdříve, nejlépe o prázdninách.

Na jaře zateplíme a vyměníme okna také u bytového domu č. 177, a to z vlastních prostředků. Projektová dokumentace je připravena, můžeme tedy zahájit výběrové řízení na výběr dodavatele prací. Dalším

na řadě pak bude charitní dům – zda to ale bude letos nebo až v roce příštím, ukáže úspěšnost žádostí o dotace. Na zateplení a výměnu oken zmíněných pěti budov potřebuje obec celkem 25 až 30 mil. korun, což by měly pokrýt zmíněné ušetřené vlastní prostředky společně s dotací.

Rovněž co nejdříve na jaře chceme začít s opravou kaple Nejsv. Trojice, která potřebuje odvlhčení zdiva a rekonstrukci podlahy. Žádost o dotaci podala obec do programu MAS Leader 2007–2013, záleží však opět na úřednících, zda administraci stihnou tak, abychom práce ukončili do začátku června, kdy uplyne 100 let od posvěcení této kulturní památky.

Bude pokračovat rekonstrukce chodníků v obci (úsek od Kovárny ke koupališti a naproti večerky), nový chodník místo nevzhledných panelů pak přibude mezi bytovkou a poštou. Rozšířit nutně potřebuje parkoviště před školkou, kde v ranní špičce vystupují děti z aut přímo do frekventované silnice. Pokračovat bude i výměna světel ve veřejném osvětlení. Zvažujeme výstavbu nového sociálního zařízení pro kemp v areálu koupaliště nebo alespoň pořízení sanitárních kontejnerů pro tento účel. Vrátit se musíme i k otázce Fitcentra, které skončilo svou činností z důvodu dlouhodobé provozní ztráty v energeticky náročných obecních prostorách, a hledat rozumný kompromis. Po létech musíme také provést opravy a údržbu všech dětských hřišť v obci.

(pokračování článku na straně 2)

Vánoční koncert Nivnické dechovky mladých - čtěte na straně 17

Z obsahu novin

3	Pozemkové úpravy
4	Rozpočet obce
13-16	Vzpomínky pana Hraška
26	Stolní tenis

Novoroční slovo starostky obce Nivnice

(dokončení článku ze strany 1)

Zařátkem dubna budou spuštěny nové webové stránky, které by měly zajistit aktuální a bezprostřední kontakt mezi úřadem a občany.

Rozhodnutím zastupitelstva jsme spustili přípravu na zahájení pozemkových úprav v Nivnici. Osobně z toho mám upřímnou radost, snad ještě není pozdě. Je potřeba si přiznat, že v okolních obcích význam PÚ pochopili mnohem dříve a z jejich realizace nyní už jen čerpají výhody. Za rok ve funkci starostky jsem narážela často na problémy, které by právě mohly vyřešit PÚ. Nivnice je v regionu spolu s Vlčnovem jediná větší obec, kde se s PÚ ještě nezačalo. Víím, že mne na tomto úkolu zahájit a hlavně dotáhnout úpravy do zdárného konce čeká mnohaletá práce, ale pro budoucí rozvoj obce to vidím jako nezbytné. Od ledna budeme občany informovat a všem zájemcům a vlastníkům půdy poskytovat potřebné informace (web, letáky, oslovující dopisy, Nivnické noviny).

Přelom roku je tradičně časem bilančování. Podívejme se tedy, co se v roce 2011 podařilo a událo. Bylo vybudováno osvětlení přechodu pro chodce před kostelem (cca 20 000 Kč). Vyměnili jsme okna v místní knihovně (120 000 Kč). Na náklady obce byl svépomocí zbourán dům č. 430 na křižovatce na Hůrce a upravena plocha výsadbou okrasné zeleně v prostorách křižovatky naproti tohoto domu (obojí celkem přes 100 000 Kč). Vykoupili jsme potřebné pozemky pro zpevnění přístupové cesty do chatové lokality ve Žlebech a cestu zpevnili (celkem cca 100 000 Kč). V červnu jsme opravili výtlučky a nejhroší místa místních komunikací v obci novou technologií Silkot (350 000 Kč). Proběhl prodej posledního volného pozemku na průmyslové zóně Kluka III za cca 4 mil. Kč. Byla uzavřena smlouva o budoucí smlouvě kupní na pozemek pro budoucí rozšíření areálu firmy Teknia (dřívější Iberofon). Z točny účelové komunikace jsme vybudovali sjezd pro zemědělskou techniku (90 000 Kč). Na náklady státu nám byly opraveny obě zatáčky komunikace III tř. vedoucí přes obec (z finanční rezervy obchvatu Bánova). Naopak z vlastních prostředků byla opravena část obecní silnice u kaple sv. Jana (70 000 Kč) a chodníky u Markového mostku a u dolního mostu (45 000 Kč). Zpevnili jsme cestu do chatové oblasti Vinohrady (zdarma z podkladového materiálu zatáček).

Pozadu jsme nezůstali ani v čerpání různých dotací. Zhruba 1,2 mil. Kč stála rekonstrukce sociálního zařízení ve staré budově horní školy. Proběhla o prázdninách a dotace byla získána z programu MAS Leader 2007–2013. Rozhodnutím rady obce byly

výběrovým řízením osloveny 4 místní stavební firmy (podporu místních podnikatelů mají ve svých programech všechny strany). Další dotovanou akcí, tentokrát z Operačního programu životní prostředí, bylo vybudování v pořadí už druhého mokřadu v lokalitě Topolov. Výběrovým řízením se podařilo náklady snížit téměř na polovinu, konkrétně na 630 000 Kč. Nadační fond dr. Kachníka v Nivnici získal dotaci na opravu pomníků Komenského a padlých Rudarmejců v parku. Restaurování stálo 150 000 Kč a bylo úspěšně dokončeno v termínu prázdnin. Dalším počinem nadačního fondu je uhrazení částky 50 000 Kč na opravu kaple na Hůrce (odvlhčení zdiva, celkové náklady 85 000 Kč). Děkuji upřímně MS Šaranovi Nadačnímu fondu za příkladnou spolupráci na zvelebování krajiny i obce samotné. Obec čerpala rovněž dotaci na vybavení jednotky hasičů ve výši 240 000 Kč. Jednotka si z těchto peněz pro svou činnost pořídila 7 ks nových zásahových obleků a rozbrušovací pilu. Koncem roku jsme zahájili tolik potřebnou rekonstrukci přístupové cesty a parkoviště v areálu horní školy. Výběrové řízení vyhrála místní firma, která odvedla kvalitní práci ještě do příchodu svátků. V průběhu prací se ukázala nutnost řešit i kompletní výměnu staré kanalizace pod nově zpevněnými plochami. Náklady na vybudování zpevněných ploch dosáhly 700 000 Kč a hradí je základní škola z fondu reprodukce. Poslední dotovanou akcí je výstavba rozhledny u Trojice, která byla otevřena předposlední den roku. Dotaci poskytl Regionální operační program Střední Morava v celkové výši cca 3,5 mil. Kč. Z této částky bylo postaveno nejen všech 6 rozhleden v mikroregionu Východní Slovácko, ale také 18 odpočinkových míst s informačními tabulemi a směrovými šipkami, spojujícími rozhledny do jednoho okruhu dlouhého přes 50 km.

Z neinvestiční činnosti bych chtěla v roce 2011 poukázat na schválení nového územního plánu obce, který se na dlouhá léta dopředu stane závazným podkladem pro rozvoj území i obce. V září jsme oslavili nejen nivnické hody, ale také velice významné jubileum existence obce. Přípravy oslav 750. výročí od první písemné zmínky trvaly tři čtvrtě roku a byly korunovány vydáním obrazové publikace Nivnice v proměnách času. V živé paměti máme nadmíru vydařené počasí i bohatou účast občanů na všech akcích třídních oslav. Předvedly se místní soubory a s radostí mohu znovu konstatovat, že lidé byli spokojeni. Vydání knihy bylo podpořeno Ministerstvem kultury ČR, Nadací děti – kultura – sport a Nadačním fondem dr. Kachníka (celkem 114 000 Kč z celkových 450 000 Kč).

Po celý rok probíhala jednání s obecně prospěšnou společností Best Price Energy. Jejich výsledkem bylo uzavření smlouvy mezi obcí a touto společností, která se zavázala poskytovat obci energetické poradenství a zejména zajištění výhodnějších cen energií. Na hodnocení tohoto kroku je ještě příliš brzy, nicméně věřím, že to byl krok správným směrem, který povede ke snížení stále narůstajících plateb za energie.

Ráda bych se zmínila také o novém osvětlení vánočního stromu před kostelem. Doslechla jsem se, že někteří z občanů kritizují vysokou cenu za jeho pořízení (jedná se o částku 95 000 Kč). Mrzí mne to, protože si myslím, že radost lidí je v dnešní náročné době penězi nepoměřitelná. Od začátku adventu nám lidé denně sdělovali své nadšení. Důkazem bylo i spontánní hlasování místních a dokonce i okolních občanů v právě ukončené webové soutěži o nejhezčí vánoční strom ČR, kterou Nivnice s náskokem vyhrála. Přínos této investice vidím ve spokojenosti většiny lidí, v jejich spojení a prožívání sounáležitosti při hlasování a především ve zviditelnění obce v celé republice. Lepší reklamu jsme si prostě přát nemohli. Snad jsem i celým výše uvedeným textem aspoň trochu přesvědčila, že jsme financemi zbytečně neplýtvali – právě naopak.

Milí spoluobčané, po celý rok se při své práci setkávám se spoustou lidí, kteří v Nivnici nežijí. Většina z nich se o naší obci vyjadřuje pochvalně jako o hezkém místě k životu. Máme výhodu blízkosti města, nezaměstnanost patří mezi nejnížší v regionu (aktuální nezaměstnanost v Nivnici je 7,1%), máme díky minulým starostům hodně vybudováno. Pokaždé mne taková slova zahřejí u srdce a jsou pro mne vzpruhou do další nelehké práce. Kolikrát jsem si za ten uplynulý rok řekla, když se na mne valily další a další úkoly, že to už prostě nezvládnou. Po vzbuzení od cizích, ale především od vás, místních, je nejen lékem na bolavou duši, ale i zdrojem elánu a síly do další práce. Děkuji vám za vaši podporu, kterou jste nám v průběhu našeho „prvního“ roku projevovali. Chceme se i nadále snažit vás nezlamat a pracovat pro dobro obce ze všech svých sil.

Děkuji všem, kdo se v uplynulém roce jakýmkoliv způsobem podíleli na rozvoji naší obce, děkuji zastupitelům, radním a zaměstnancům obecního úřadu. Zvláště upřímně děkuji velkému počtu občanů, kteří se aktivně zapojovali do společenského, kulturního či sportovního dění v obci. Přejí vám i vašim blízkým v novém roce pevné zdraví, štěstí a Boží požehnání a zvu všechny ke spolupráci na společném díle, jehož cílem je vzkvétající Nivnice a spokojení občané.

Ing. Vladimíra Kaislerová,
starostka obce

Pozemkové úpravy

Vážení spoluobčané,

Zastupitelstvo obce Nivnice rozhodlo na svém zasedání č. VI/2011 ze dne 15. 12. 2011 o zahájení prací na přípravě pozemkových úprav v k.ú. obce Nivnice.

Pokud patříte mezi vlastníky půdy v našem katastru, jsou následující informace o pozemkových úpravách (dále PÚ) určeny právě vám.

Osobně mám z tohoto usnesení upřímnou radost. Vždyť provedení PÚ by mělo přinést všem zúčastněným stranám jen prospěch a výhody - nikdo z vlastníků by po provedených úpravách neměl být škodný. Uznávám, že problematika PÚ je rozsáhlá a jistě i mnohým díky používané terminologii nesrozumitelná. Proto jsou potřebné informace vloženy na tyto webové stránky a také se budu snažit každému, kdo bude mít zájem porozumět, tuto složitou záležitost vysvětlit a přiblížit.

Je potřeba si přiznat, že v okolních obcích význam PÚ pochopili mnohem dříve a z jejich realizace nyní už jen čerpají výhody. Kdo s nimi začal zápas, nemusel čekat dlouho na zahájení a nemusel se strachovat o peníze. Vše totiž platí stát. A ten bude platit jen tak dlouho, dokud bude mít peníze. Za rok ve funkci starostky jsem často narážela na problémy, které by právě mohly vyřešit PÚ. Nivnice je v regionu spolu s Vlčnovem jediná větší obec, kde se s PÚ ještě nezačalo. Víím, že mne na tomto úkolu zahájit a hlavně dotáhnout úpravy do zdárného konce čeká mnohaletá

práce, ale pro budoucí rozvoj obce to vidím jako nezbytné.

Od konce ledna 2012, kdy jsme poprvé písemně v této věci oslovili všechny vlastníky nad 0,5 ha půdy, za účelem získání souhlasu vlastníků nadpoloviční většiny zemědělské půdy v katastru se zahájením PÚ, vás budeme pravidelně informovat na webu i v Nivnických novinách.

Obec Nivnice pověřila získáváním podkladů - souhlasů vlastníků externího zkušeného pracovníka, na kterého se v případě zájmu můžete obracet. Touto pověřenou osobou je p. Antonín Vozár z Vlčnova, se kterým si můžete telefonicky dojednat osobní schůzku v daný den a čas. Pan Vozár vás v dohodnutém termínu navštíví u vás doma a vysvětlí a objasní o PÚ vše, co budete chtít. Pokud jste mladší a ovládáte mail nebo skype, můžete se na něj obrátit právě touto formou. Tuto práci vykonává už léta v mnohých okolních obcích a má bohaté zkušenosti.

Kontakt:

p. Antonín Vozár, 687 61 Vlčnov 76
mobil: 605 719 982, tel.: 571 118 593
email: antvozar@gmail.com
skype: vozarovi76

Aktuální informace o PÚ naleznete na stránkách obce www.nivnice.cz v levém sloupci poslední kapitola Pozemková úprava

Ing. Vladimíra Kaislerová,
starostka obce

P.S. V době tisku NN získala obec potřebné souhlasy k zahájení PÚ v Nivnici.

Straňanka

V sobotu 17. prosince nadchla svým kouzelným vánočním vystoupením návštěvníky SD Beseda dechová hudba STRAÑANKA. Všichni odcházeli spokojeni - umělci, kteří byli vřele přijati a posluchači, kteří nešetřili slovy chvály za krásný zážitek.

Foto: K. Hladiš

Upozornění pro majitele psů

Apelujeme na spoluobčany, majitele psů, aby při vycházkách se svými čtyřnohými kamarády dbali na čistotu chodníků, komunikací a veřejných prostranství, stručně řečeno, aby po svých pejscích uklízeli exkrementy. Je smutné, když rodiče musí po příchodu do školy, školky nebo domů nejprve svým dětem vyčistit obuv znečištěnou psími výkaly.

Jsou mezi námi majitelé psů zodpovědní a po svých miláčcích nečistoty uklízí, ale jsou bohužel i takoví, kteří se tváří, že svého pejska při „konání jeho potřeb“ nevidí. Žijeme v obci společně, dbejme na pořádek nejen ve svém nejbližším okolí, ale dbejme na pořádek i na všech veřejných prostranstvích.

J. Zámečník – místostarosta

Vyřizování OP

Oznamujeme občanům, že od 1. 1. 2012 se **OBČANSKÉ PRŮKAZY** vyřizují pouze na Městském úřadě v Uherském Brodě.

Vydání 1. občanského průkazu:

1) 15ti letí občané se jako první musí dostavit na Obecní úřad v Nivnici na matriku (dv. č. 4) k vyplnění přihlašovacího listku k trvalému pobytu se zákonným zástupcem (rodičem)

2) poté se dostaví na Městský úřad v Uh. Brodě k vyřízení OP, s sebou vezmou rodný list (popř. cestovní pas). Do dne 15. narozenin se musí dostavit se zákonným zástupcem, po 15. narozeninách bez zákonného zástupce.

Nadační fond Dr. Kachníka Nivnice Vás srdečně zve na výstavu, která se koná k 420. výročí narození Jana Amose Komenského:

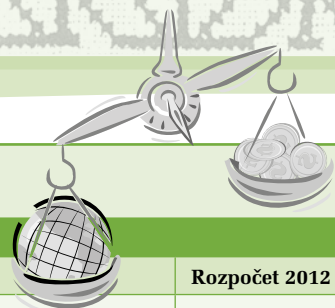
Komenský a Nivnice

Výstava se uskuteční v týdnu od 26. do 29. března 2012 ve Společenském domě BESEDA Nivnice. Výstavu zakončí ve čtvrtek 29. 3. 2012 v 17:00 hodin:

- přednáška na téma J. A. Komenský
- vystoupí Školní pěvecký sbor a Nivnická dechovka mladých
- shlédneme „Vzpomínky Komenského“ - napsala A. Kadlčková, nacvičili žáci ZŠ
- křest brožury „Nivnické památky“

Výstava bude přístupná veřejnosti:

Pondělí 26. 3.	13.00–18.00	
Úterý 27. 3.	8.00–12.00	13.00–18.00
Středa 28. 3.	8.00–12.00	13.00–18.00
Čtvrtek 29. 3.	8.00–12.00	13.00–17.00

Rozpočet obce Nivnice na rok 2012

Výdaje			
Paragr.	Název	Položka	Rozpočet 2012 v tis . Kč
032	Lesnictví		250
2212	Silnice - místní komunikace		2.190
2221	Veřejná sil. doprava	Výdaje na dopravní obslužnost	230
3113	Základní škola + Mateřská škola	Příspěvek PO – běžné výdaje	4.745
3314	Knihovna	Příspěvek organizační složce	518
3319	Kultura - sál Beseda	Příspěvek organizační složce	724
3341	Rozhlas		30
3399	Dary obyvatelstvu	Příspěvek na nar. dítě a pohřebné	360
3412	Sport. zařiz. v majetku obce	Provoz Nivnické Riviéry	1.430
3419	Tělovýchovná činnost	Přísp. na provoz – běžné výdaje	1.100
3539	Zdravotní středisko		529
3612	Bytové hospodářství		3.222
3631	Veřejné osvětlení		990
3632	Pohřebnictví	Správa hřbitova	388
3636	Územní rozvoj	Správa JDTM	10
3639	Komun. služby a územní rozvoj	Příspěvek na fasády	50
3722	Sběr a svoz komunálního odpadu		2.492
3745	Veřejná zeleň		330
5512	Požární ochrana	Příspěvek organizační složce	143
6112	Místní zastupitelské orgány		1.593
6171	Místní správa	celkem	32.600
		z toho kapitálové výdaje-investice	25.494
6310	Výdaje z fin. a úvěrových operací		60
6320	Pojištění obecního majetku		100
6330	Převody vlastním fondům		520
6399	Finanční operace (DPPO za obec)		1.000
6409	Neinvestiční transfery	Příspěvky spolkům na činnost	150
		Přísp. sdružení Vých. slovácko	100
			55.854

Příjmy			
Paragr.	Název		Rozpočet 2012 v tis. Kč
1032	Lesnictví	prodej dřeva	250
3314	Knihovna	půjčovné	13
3319	Kultura - sál Beseda	příjmy z pronájmu a služeb	110
3412	Sport. zařiz. v majetku obce	příjmy z provozu Niv. Riviéry	1.200
3613	Nebytové hospodářství	příjmy z pronájmu	1.430
3612	Bytové hospodářství	příjmy z pronájmu	440
3632	Pohřebnictví	příjmy ze služeb	100
3639	Územní rozvoj	prodej pozemků (Iberofoň)	2.570
		pronájem pozemků ZAS	221
3722	Sběr a svoz komun. odpadu	přísp. EKOKOM, Asekol, aj.	400
5512	Požární ochrana	příspěvek Linea	15
6171	Místní správa	příjmy ze služeb	100
6310	Příjmy z úroků	příjmy z úroků na běž. účtě	100
	Daň ze závislé činnosti		4.900
	Daň z příjmu fyzických osob		420
	Daň z příj. fyz. osob vybíraná srážkou		490
	Daň z příjmu právnických osob		4.770
	Daň z příjmu právnických osob -obec		1.000
	Daň z přidané hodnoty		11.140
	Správní poplatky		100
	Poplatky ze psů		67
	Poplatky z veřejného prostranství		40
	Poplatek z ubytovací kapacity		12
	Poplatky z výherních automatů		100
	Odvod výtěžku z hr. automatů		50
	Poplatek za svoz komun. odpadu		1.460
	Daň z nemovitostí		2.600
	Neinvestiční dotace z KÚ		1.236
	Převody z vl. fondů		520
	Přebytek hospodaření z r. 2011		20.000
	Celkem příjmy		55.854

Matrika 2011

Narození:

Bartáková Helena, 954
Bršlicová Eliška, 642
Halaxová Simona, 603
Jančová Sabína, 126
Feltlová Barbora, 283
Mandíková Viola, 1048
Palková Lucie, 859
Haluza Marek, 777
Stojaspalová Tereza, 472
Stojaspalová Pavla, 472
Kelíšek Adam, 871
Mudrák Martin, 271
Dúbková Charlota, 893
Šlapal Filip, 872
Kepičová Táňa, 906
Zetík Matěj, 726
Ungermanová Ema, 897
Borýsek Vojtěch, 778
Guryča Matyáš, 566
Círanová Týna, 493

Zálešák Filip, 644
Zálešák David, 644
Trtková Nikol, 731
Růžičková Izabel, 422
Trtková Tereza, 35
Zámečník Jakub, 74
Liznová Marlene, 723
Mácalová Ella, 372
Mahdalová Lucie, 789
Jurča Lukáš, 748
Jančová Nela, 475
Trtek Adam, 350
Gregůrek Adam, 898
Masařová Viktorie, 811
Půčala Tomáš, 698

Úmrtí:

Hamšíková Jana, 863, 40 let
Bartková Marie, 917, 77 let
Gazdíková Anna, 365, 86 let
Bršlicová Marie, 617, 74 let
Koníček František, 472, 56 let
Výmola Antonín, 513, 86 let
Slintáková Božena, 119, 83 let
Straňák Josef, 982, 61 let
Veselý Karel, 509, 70 let

Šopíková Marie, 606, 77 let
Kolacia František, 668, 78 let
Skybová Marie, 742, 88 let
Halová Ludmila, 499, 82 let
Hladiš Karel, 149, 87 let
Trtková Marie, 399, 87 let
Čejková Marie, 728, 80 let
Smetanová Anna, 308, 75 let
Lošťák Rudolf, 113, 82 let
Marková Marie, 464, 91 let
Slintáková Marta, 270, 84 let
Trtek František, 891, 53 let

Matrika v číslech:

Narození: 35 – dívky 21, chlapci 14

Úmrtí: 21 – ženy 13, muži 8

Sňatky: v obci 15 – církevních 9, úředních 6 (z toho 4 svatby ciz. občanů), mimo obec 11

Jubilea:

Osmdesát let oslavilo 18 občanů.

Devadesát let 6 občanů.

Padesát let společného života oslavilo 6 manželských párů.

Počet obyvatel k 1. 1. 2012 je 3327!!!

Sběr kaštanů

Předseda mysliveckého sdružení Šaranov pan Pavel Pražan opět zavítal do tělocvičny dolní školy, aby odměnil žáky, kteří během podzimu sbírali kaštany pro zvířata. Nejlepší třídy a jednotlivci dostali krásné diplomy a věcné ceny. Celkovou peněžní odměnu ve výši 2 140 Kč věnujeme opět ZOO Lešná ve Zlíně. Loni byli žáci sponzory lachtana hřivnatého, letos budou sponzory tukana bělolícího.

Nejpilnější žáci: Katka Výmolová – 4. tř., Dianka Mičulková – 3. B a Štěpán Mořický – 2. B

Nejpilnější třídy: 4. třída – 420 kg, 3. B – 290 kg, 1. B – 156 kg

IM ■

Termíny svozů tříděného odpadu v 1. p. roku 2012

PLAST: 27. 2., 26. 3., 20. 4., 21. 5., 18. 6.
PAPÍR: 12. 4., 14. 6.

Prosíme občany, aby tříděný odpad dávali pouze do pytlů od firmy Rumpold -plasty do pytlů žlutých!!! papír do pytlů modrých!!! Pytle bez loga firmy nebudou svezeny. Velké kartony a krabice vyvázejte na sběrný dvůr. Pytle musí být umístěny v daném termínu u sjízdné komunikace na volném terénu (aby nebyly stíněny keřem, stromem, plynoměrem, automobilem apod.).

Letos bude poprvé zkušebně vydáván také pytel oranžový (pouze jeden kus na jedno číslo popisné) na tetrapaky tj. obaly od mléka, džusů apod.

Ten bude po naplnění svezén s kterýmkoliv svozem žlutých pytlů.

Pytle na odpad obdržíte po zaplacení poplatku za popelnice na rok 2012.

Ty se platí od 16. 1. do 30. 3. 2012. na pokladně Obecního úřadu:

- za svoz odpadu 450 Kč/osoba/rok
- za psa 200 Kč
- za hřbitov 100 Kč

Vás srdečně zve na:

Westernový den

- 23. 6. 2012

Kupkofest

- 14. 7. 2012

Počasí u nás v prosinci 2011

prosinec 2011							Den					Noc
	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
30,8	2,9	2	19	3	2				11			

- Lepší Vánoce třesuté, než tekuté.
- **Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.**

Letošní prosinec je z pohledu dlouhodobých meteorologických statistik co do teploty extrémně nadprůměrný. Podle mých záznamů jsme měli nejchladnější prosinec v roce 2001 -6,4 °C a nejteplejší v roce 2009 4,5 °C

Dvacetiletý průměr prosincových teplot u nás je -0,9 °C, takže ten letošní prosinec je skutečně nadprůměrný.

A obdobné počasí nás má doprovázet i začátkem příštího roku, tvrdí meteorolo-

gové. Můžeme tedy nadále očekávat spíše nadprůměrné teploty.

Pokud by ale mrazy skutečně neudeřily, budeme se po zimě potýkat se škůdci, jako jsou klíšťata nebo slimáci, kteří zimu v relativně teplé půdě přežijí a v sezóně se pak přemnoží. To vedlo naše dědáčky, bystré pozorovatele přírody a počasí k úvaze o „roku hubeném“.

Ale jednu výhodu toto teplé počasí má, ušetřili jsme na topení. Vždyť: **• Je-li prosinec mírný a vlahý, nenadělá nám zima těžké hlavy.**

Vše ostatní vyčtete z tabulky, FB ■

Legenda počasí

 srážky v mm

Øt průměrná teplota ve stupních Celsia. (Počítáme ji ze tří čtení teploměru v 7:00, 14:00 a 21:00h. Večerní pozorování se bere do součtu dvakrát a pak se dělí čtyřmi). Průměrná měsíční teplota: počítá se z průměrných teplot jednotlivých dnů. Průměrná roční teplota: počítá se z průměr. teplot jednotlivých měsíců.

 jasný den (max. 20 % oblohy kryté)

 zamračený den (zataženo 80–100 %)

 souvislá sněhová pokrývka

 nesouvislá sněhová pokrývka

A arktický den (během 24 hodin teplota stále nižší než -10 °C)

M mrazový den (část dne pod 0 °C)

Lt letní den (část dne 25 °C a více)

Přehled počasí v Nivnici za rok 2011

								Den					Noc
2011		Ø t °C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
leden	36,4	-0,6	4	15	14	2			4	19			
únor	8,4	-0,7	10	10	4	2			4	15			
březen	46,1	4,8	16	4		2				19			
duben	87	11,4	7	6			7			2	7		
květen	67	15,1	19	4			7			1	11	3	
červen	150,4	19,4	6	2			19				17	4	
červenec	113,5	18,8	8	10			4				9	6	2
srpen	60,9	20,1	16	3			6				12	14	4
září	12,9	16,3	16	3			1				15	4	
říjen	33,6	9	8	10						7	4		
listopad		3,5	13	10						15			
prosinec	30,8	2,9	2	19	3	2				11			
celkem	647	10	125	96	21	8	44		8	89	75	31	

Arktický den jsme neměli. **Poslední ledový** 23. února a díky teplému počasí koncem roku už nebyl vůbec. **Poslední mrazový** 6. května, první podzimní 4. října. **První letní den** 7. dubna, poslední 4. října. **První tropický** 21. května, poslední 11. září. **Tropických nocí** bylo 6, prvá 8. července, poslední 27. srpna. **Poslední předjarní sníh** roztál 19. března, první zimní napadl až 21. prosince, ale do vánočních svátků se ztratil. **První bouřka** 12. dubna, poslední 19. září. Celkem jich bylo 44. **Minimální teplota roku** (-20 °C) byla 29. ledna, maximální 36 °C 24. srpna, ale byla vícekrát. **Srážkově** byl letošní rok průměrný. Za zaznamenání stojí, že od 25. října do 3. prosince u nás nepršelo!!! Tak „suchý“ listopad – podle záznamů dlouhodobě pozorujících stanic – jsme neměli 206 let!!! **Průměrná teplota** roku byla 10 °C opět tedy vyšplhala na „desítku“.

Údaje k jednotlivým měsícům vyčtete z tabulky

Počasí u nás v lednu 2012

leden 2012							Den					Noc
	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
65	0,8	6	12	3	3			1	12			

Poněkud netypické počasí konce loňského roku – nadměrně suchý listopad a teplý prosinec – nás skutečně doprovázelo i v lednu tohoto roku. Průměrná teplota prvé dekády ledna byla 3,3 °C, druhá 1,6 °C a teprve třetí dosáhla zimních hodnot -2,1 °C

Méně příjemné ale bylo, že pokles teplot měsíce byl doprovázen holomrazy, pole ležela bez pokrývky sněhu. A naši dědáci tvrdili, že: **• Velké zimy a málo sněhu, působí rolím a stromům snadno škodu.**

A nic dobrého nevyplývá ani z vyšších teplot začátku měsíce, vždyť o nich platí, že: **• Tancují-li v lednu komáři, žádný sedlák se spokojeně netváří.** A do svátku sv. Tří králů skutečně tancovali často.

Nejsme zrovna vinařský kraj, ale přesto použiji pranostiku, vážící se k 22. lednu: **• Jsou-li o Vincenci vody plné koleje, na dobré víno ten rok není naděje.** Skutečně tento den a dokonce i předcházející u nás přšelo (celkově 10,5 mm), ale vincencské vinařské pranostiky příkře odsoudil již zakladatel české agrometeorologie Antonín Strnad, když na jejich adresu mimo jiné napsal: „Přehlídne-li předešlých aneb pozdních roků běh a těmito průpovědkami jej srovnáme, tak nic jiného, nežli pouhý klam nalézáme...“

Tak si vyberte!

Vše ostatní vyčtete z tabulky.

Dle pramenů zpracoval FB ■

Vánoce v naší rodině ♥

Barbora Smatanova

Na Vánoce se u nás vždycky všichni moc těšíme. I když předvánoční horečka je u nás každým rokem pár dní před Vánocemi na denním pořádku. Všechno se uklízí (dokonce i to, co se v životě neuklízelo), maminka všechno zdobí vánočními ozdobami, taťka shání kapra. Já předvánoční náladu miluju. Celý dům voní vánočním cukrovím, všichni se na sebe usmívají a vyzvídají, co všechno dostanou pod stromeček. Já nejsem výjimka. Den před Vánocemi jsem vždycky nervózní. Ani nevím proč. Večer vždycky tatínek „dotáhne“ po schodech velký vánoční stromek, bez kterého si Vánoce ani nedovedu představit. Najednou to provoní celý dům. Všichni se sejdeme v obýváku, sestra pustí koledy, aby byla atmosféra ještě lepší, a všichni zdobíme stromeček. Každý rok k nám chodí i babička, protože bydlí sama. Když máme stromeček nazdobený, všichni ho vždy ještě hodinu obdivujeme, jak je krásný a jak se těšíme na Štědrý den. Bratr ještě dodělává betlém a stromek je hotový. Večer se všichni sejdeme u televize, podíváme se na nějaký film nebo pohádku a všichni jdou brzy spát, protože se nemůžou dočkat zítřka. Ráno vždycky všichni vstáváme pozdě, kromě sestry, která každý rok na Štědrý den chodí do kostela. My s bratrem otevřeme poslední okýnko v adventním kalendáři, který musíme mít každý rok. To je podmínka. Dopoledne je u nás „hustá“ atmosféra. Já, sestra a bratr se díváme na televizi na pohádky. To je z Vánoc to nejlepší. Nikdy na Štědrý den nezapínáme počítač. Maminka smaží kapra a filé, tatínek dělá bramborový salát a kyselici, babička je s námi v obýváku. Kolem třetí hodiny je u nás v rodině zvykem, že se všichni sejdeme u druhé babičky a celá rodina i tety, strýcové, sestřenice, bratřenci a jejich děti jdeme na hřbitov. Tam se pomodlíme a všichni se jdeme připravit na večer. Tahle část je nejlepší. Vždy, když se jdu do pokoje slavnostně obléknout, jsem velmi nervózní. Atmosféra je napínavá. Úžasně napínavá. Všichni se sejdeme u stolu, pomodlíme se a maminka nalije kyselici, kterou jíme s oplatkem, někteří si ho ještě namažou medem. Potom se všichni přejíme druhého jídla, na které se celý den těšíme, neboť celý den nic jiného nejíme. Během večere se všichni smějeme, protože se nemůžeme dočkat a škádíme se, že nám Ježíšek nic nepřinese. Potom počkáme, až vyjde první hvězda, jdeme před dům a zapálíme prskavky. Pravidelně nám ale nechťejí chytnout :D. Ideální je, když na Vánoce hustě sněží a všude je bílo. Potom slyšíme zvoneček, jdeme nahoru po schodech, uvidíme taťku, jak jde ze záchodu, jak to každý rok dělá a diví se, kolik je tam dáreků a že Ježíška zase prosvíhl :D. Tak už to dělá od mého dětství a je to super. Všichni jdeme ke stromečku, někdo z nás rozdělí dárky a všichni je postupně rozbalujeme a ukazujeme si je. Pak si je všichni ještě dlouhou dobu prohlížíme. Večer se všichni díváme na televizi, smějeme se a zkoušíme si oblečení, co jsme dostali, dlouho do noci. Vánoce v naší rodině miluju a vždy se na ně moc těším. ♥

Vánoce v naší rodině

Radka Zpěvákova, 9.ročník

Vánoce jsou nejpěknější svátky v roce. Ráno na Štědrý den začne mamka vařit k večeři tradiční kyselici s bramborovým salátem a rybu. Já a bratr jdeme raději ven si stavět iglú, až je nám zima, zachumláme se v peřinách a díváme se na pohádky. Na oběd jíme krupičnou kaši s medem a skořicí, nakrojíme jablíčko, jestli uvidíme hvězdičku, nebo křížek. Ve dvě hodiny si uděláme procházku ke kapli, kde se zpívají koledy. To už se ale stmívá a my čekáme na první hvězdu. Pak nachystáme mísu cukroví a ovocný kompot. Všichni si sednou ke stolu a večeríme oplatek s medem, kyselici a salát s rybou. Jdeme se převléct do svátečního, zazvoní zvonek, běžíme ke stromku a rozbalujeme dárky. Když přijde strýc, zapálí prskavky, společně jdeme k tetě, pak její rodina k nám. Další den všichni navštívíme babičku. Na každé Vánoce se moc těším.

Vánoce jsou svátky dřiny

Vojtěch Borýsek, 9. třída

Jsou opravdu Vánoce svátky klidu, míru a radosti? Jako každý rok se opět nebezpečně blíží ten vánoční čas, který vás pohltí a nedovolí vám vydechnout. Každý asi ví, jak to rychle uteče a vy najednou zjistíte, že nemáte ani dárek, skoro žádné cukroví a kapr vám neplave ve vaně. Začnete panikařit a narychlo obstarávat vše potřebné. Lidé začnou bláznit a jako splašení shánět dárky, aby udělali radost svým blízkým. Obchodní domy jsou narvané až k prasknutí. Prodavači se otáčejí a nestíhají obsluhovat zákazníky. Pobíhají sem a tam, jen aby vyhověli i tomu nejnáročnějšímu človíčkovi. Tvorí se řady a je nebezpečný frmol, ze kterého šlíte. Proč jen jsem si nenakoupil dřív? Jde vám z toho hlava kolem. Vybavte si, jakou radost budou mít z dáreků vaši blízcí a třeba vám to zlepší náladu, nebo taky zjistíte, že nemáte ani tušení co koupit. Najednou přicházíte na neblahé skutečnosti, které jste měli zkontrolovat již dávno - jako třeba že svíčky na stromečku nesvítí. To je problém, který se dá lehce vyřešit, máte-li tedy čas a obchodní dům je otevřen.

Máte toho až nad hlavu. Jen nezapomenout na cukroví. Sice se řekne, že to není složité, ale stačí jedna chybička a je po všem. Zapomenete na něj a najednou zjistíte, že je tvrdé jak kámen. Nezbyvá vám nic jiného než ho vyhodit a začít znovu. Těsto nejde za boha rozválet a kuchyně vypadá jako po uragánu. Kdo tohle uklidí? Když konečně máte všechno zařízené, můžete konečně vydechnout a sednout si. Stačí jen připravit slavnostní večeři. A samozřejmě nepřipálit kapra. Když už je vše hotové, konečně si sedáte k vytoužené večeři. Honí se vám hlavou,

co jen jsem to zapomněl udělat? Doufejme, že nic. Usmějete se na své blízké. Vidíte na tváři jejich úsměvy a máte radost. Ale stojí všechna ta dřina zato? Sednout si s přáteli a rodinou můžete přeci kdykoliv. A nemusí být kolem toho tolik shonu. Je ta touha po dárcích pod stromkem tak velká? Nu, stačí vidět dítě, jak toužebně vyhlíží z okna a hledá Ježíška. Vidět radost vašeho blízkého z dárku, který jste pořídili, je úžasný pocit. Možná Vánoce nejsou svátkem pohody, spíše práce a dřiny, jenže nic dnes není bez práce a zadarmo. Takže honem se vrhněte do toho frmolu, ať uděláte radost svým blízkým a sami sobě. Vánoce jsou přece jen jednou za rok ...

Adelčiny Vánoce

Eliška Šmídová, 9. třída

Když malá Adélka uviděla v kalendáři datum 1. 12., rozzářila se jí očička a utíkala za maminkou, aby jí řekla, že na za 23 dní přijde Ježíšek. Maminka se na ni podívala a říkala: „Adélko, a bylas letos hodná, že se tak moc těšíš na Vánoce?“ Adélka odvětila: „To musí posoudit Ježíšek.“ Adélka se otočila a upalovala do pokojíku, aby si napsala svůj dopis pro Ježíška, kde bylo psáno, co si přeje. Adélka si dala dopis za okno, a když se další ráno vzbudila, už tam nebyl. „Asi už tu byl Ježíšek,“ řekla si. Čas plynul a najednou bylo 23. 12. Celý den před Vánoci Áda proležela u vánočních pohádek, na to se totiž těšila ze všeho nejvíc. Když večer uléhala do postele, nemohla usnout, jak moc se těšila. Po chvíli za ní přišla maminka a zeptala se jí, proč nespí. Adélka jí říkala, že je to z toho, že se moc těší na zítřek. Maminka jí ale řekla, že když nebude spinkat, Ježíšek nepřinese stromeček a dárečky, které tak moc chtěla. Áda se tedy zabalila do peřin a během minutky usnula. Když se ráno vzbudila, ulice byla celá zasněžená a v obýváku bylo zastřeno. Když posnídala, vydala se zpět do pelíšku, aby mohla sledovat své oblíbené pohádky. Kolem 14:00 šla za tatínkem, že by se chtěla jít projít do té krásné zasněžené krajiny. Tak se tedy oblékli a vydali se na cestu. Když se vrátili z procházky celí vymrzlí, maminka už strojila štedrovecní stůl a vařila večeři. Adélka rychle utíkala do pokojíčku, dala si domácí oblečení a utíkala pomáhat mamince. Odbýlo 17:00, a tak se šli všichni slavnostně obléct a zasedli ke stolu. Když povečeřeli, začali všichni zpívat koledy. Najednou zazvonil zvoneček, ale nebylo to moc slyšet, tak si Áda myslela, že se jí to jen zdálo. Ale když zazvonil podruhé, bylo to tak hlasité, že to nešlo přeslechnout. Celá rodina se přichystala k obývacímu pokoji. Otevřely se dveře a Adélka úžasem nevěděla co říct, byla úplně omámená. Jako každoročně zazpívali koledu a vyslali nejmladšího člena rodiny, což byla Áda, aby rozdal vánoční dárky. Když si rozdělili dárky, měla Adélka velkou radost ze všeho, co jí Ježíšek přinesl. Řekla mamince, ať poděkuje Ježíškovi za to, co jí dal, a že to byly nejkrásnější Vánoce, jaké zažila. Toho večera se malé Adélce moc hezky usínalo.

III. ročník nivnického klobáskování

10. prosince 2011 proběhl ve sportovní hale již třetí ročník ochutnávky klobásek. Začátek jsme posunuli na 18:00 hodin a hned na úvod nám zatančily děti z Huričanky, měly nacvičené pěkné vystoupení a velice nás tito malí tanečníci pobavili. Na ochutnávání jsme měli 16 vzorků, které byly očíslovány a hodnotící nevěděli, od jakého výrobce jsou. Po skončení ochutnávky jsme sečetli body a vyhlásili vítězné vzorky v kategorii firem a kategorii domácích výrobců. První místo obsadila firma Drumas - Myslivecká klobáska, druhé místo firma

Kadlček - Sváteční klobáska a třetí místo firma Voma s Bystřickou klobáskou. V kategorii domácích klobásek - první místo patřilo Pavlu Kročilovi, druhé místo Zdeňku Radochovi a třetí místo Antonínu Stojaspalovi. Potěšilo nás, že se zvyšuje počet vzorků od soukromníků a předpokládáme, že i příští ročník bude v tomto trendu pokračovat. Po vyhlášení vítězů pokračovala zábava s DJ MORPHYM, který přizpůsobil výběr písniček podle účastníků na tanečním parketu. Hudbu doprovázely světlé efekty a to podstatně ovlivnilo atmosféru v sále. Mezitím děvčata roznesla tombolu

a málokdo odcházel s prázdnou. Tento ročník byl opravdu vydařený, i když našich spoluobčanů - Nivničanů bylo velice málo. Spíše se na tuto akci schází účastníci přespolní, to nás sice těší, přesto bychom

byli rádi, kdybyste se i Vy - nivniční občané zapojili ve větším počtu, vždyť to děláme i pro Vás. Chtěli bychom také poděkovat všem, kteří nám poskytli ceny do tomboly. A také Vás pozvat na další ročník ochutnávky klobásek v roce 2012.

Další akce, které bude pořádat v roce 2012 Tělovýchovná jednota Nivnice, datum akcí bude v průběhu roku upřesněn:

- 1. května Jarní zahrádkářské trhy.
- V květnu budeme slavit 40. výročí otevření sportovní haly!
- V červnu 80. výročí založení nivnického fotbalu + Dětský den
- Říjen - soutěž o nejhezčí postavičky z dýní
- Prosinec - IV. ročník nivnického klobáskování

Výbor TJ ■

Vánoční koncert v CHD

Dne 7. 12. 2011 se konal v Charitním domě v Nivnici vánoční koncert dětí paní učitelky Uhrové. Klienti si zazpívali s dětmi koledy, poslechli si, jak už se děti naučily krásně hrát na zobcové flétny, zavzpomínali na mládí a na starodávne zvyky, které doma dodržovali, sem tam ukápla i nějaká ta slzička. Všem se koncert moc líbil a těší se na nové setkání s dětmi a jejich paní učitelkou.

Paní učitelce Uhrové i dětem jménem všech klientů a pracovníků moc děkují za krásný zážitek a milé setkání.

Ludmila Bartošová, ved. CHD Nivnice

Vánoční koncert UDK

V neděli 11. prosince nás už tradičně naladily děti svým koncertem na nadcházející vánoční dobu. Zazněly skladby od těch nejmenších – Halí belí, Běžela ovečka přes Padá snížek běloučký, Hopsa Pacholátka. Vklouzli jsme i do pohádky o Popelce, kterou si připravili třetáčky. Následovaly náročnější skladby studentů – L. Van Beethoven – Sonatine č. 5 a jiné. Vše zakončil dechový orchestr svými vánočními koledami, které si s chutí zazpívalo i publikum.

Poděkování patří Obecnímu úřadu Nivnice a vlastivědnému kroužku za dárečky pro muzikanty.

Už teď všechny srdečně zveme 13. května 2012 do Společenského domu Beseda na Jarní koncert.

Foto: K. Hladiš

Mikuláš v Rozárce

V úterý 6. prosince jsme v Rozárce přivítali Mikuláše se svou družinou. Pěkně jsme si společně zatancovali, zazpívali a děti za odměnu dostaly nadílku.

AM ■

Děti dětem

Ve středu 1. února si děti navštěvující DDM UB pod vedením Jakuba Smítala připravily pásmo pohádek, písniček a tanečků pro děti z MŠ a část dolní školy. Celé to nazvaly Děti dětem, kde zazpívali a zahráli kytaristé, zatančily roztleskávačky Třpytky a divadelní kroužek Zahrajme si pro radost předvedl pohádky Červená karkulka, Jeníček a Mařenka.

Děti byly spokojené o čemž svědčí i jejich reakce na otázku: **Co se ti na vystoupení dětí v Besedě nejvíc líbilo?**

- ✿ Asi všechno, roztleskávačky jak tančily »Šimonek«
- ✿ Roztleskávačky Třpytky jak tam tancovaly »Valérka«
- ✿ Roztleskávačky a kytaristé, jak hráli »Lucinka«
- ✿ Mně se líbili kytaristé »Anička«
- ✿ Všechno, ale nejvíc Třpytky, chtěla bych to taky tak umět »Eliška«
- ✿ Mně se líbily roztleskávačky a ještě pohádky Karkulka a Perníková chaloupka »Vaneska«
- ✿ Nejvíce se mně líbila Karkulka »Matyášek«
- ✿ Mně se líbila Mařenka a Jeníček, protože to bylo nejlepší »Jozínek«
- ✿ Mně se líbily roztleskávačky, jak tam byla Lucka a ještě kytaristé a ještě Karkulka, jak tam byl Radim »Míša«
- ✿ Mně se líbily taky roztleskávačky, nejvíce ty Třpytky »Ondra«
- ✿ Mně se líbily roztleskávačky »Kamilka«
- ✿ Nejlepší byli kytaristé a písnička Okoř, ale brácha tam nebyl. »Barunka«
- ✿ Mně se líbili kytaristé a pak roztleskávačky »Márinka«
- ✿ Nejlepší byla Karkulka a myslivec »Vašík«
- ✿ Líbily se mně roztleskávačky a Červená karkulka »Barunka«
- ✿ Nejlepší byly 3 písničky, co hráli kytaristé »Elinka«
- ✿ Mně se líbili kytaristé a roztleskávačky, nejvíce naše Mája »Lukášek«
- ✿ Líbila se mně pohádka o Karkulce »Martínek«
- ✿ Mně se nejvíce líbily Třpytky a kytara, že jsme mohli s nimi zpívat. »Tereška«

Foto: K. Hladiš

Štěpánské, volejbalové retro

Dne 26. 12. 2011 se ve společenském domě Beseda uskutečnila akce s názvem RETRO – DISKOTÉKA. Pořadatelem byl volejbalový oddíl Nivnice.

Tato akce se setkala s velkým úspěchem a nutno pochválit nejen pořadatele ale i samotné účastníky diskotéky, kteří se sešli v hojném počtu a hlavně v dobových kostýmech.

Beseda byla vyzdobena v Retro stylu a dokreslovala atmosféru tehdejší doby a celého večera. To znamená, že lidé v Nivnici se umí stále dobře bavit.

▲ Výzdoba Děti s novými pastelkami Pořadatelé ▼

Z části výtvarného výboru rozhodl podpořit místní Mateřskou školu a nakoupil dětem různé výtvarné potřeby.

Tímto děkuje volejbalový oddíl vedení Obecního úřadu za to, že se tato akce mohla uskutečnit v prostorách SD Beseda.

Poděkování

Mateřská škola děkuje volejbalistkám a volejbalistům, kteří dětem z výtěžku Štěpánské retrodiskotéky věnovali 2.000,- na výtvarné potřeby.

Úvodní slovo ke vzpomínkám – „Když nivniční pamětníci vzpomínali“

V roce 2011 autor těchto vzpomínek, pan František Hrašák, oslavil 90 let svého života. Jako starostka jsem společně s místostarostou strýčka navštívila, abychom mu za obec popřáli zdraví, štěstí a požehnání do dalších let. Těšila jsem se na tuto návštěvu a určité nejen proto se mi vryla do paměti.

Strýček patří mezi výrazné a uznávané občany. Kdo ho zná, musí jej obdivovat pro jeho neuvěřitelnou vitalitu, pracovitost, fyzickou kondici a skvělou paměť. A právě díky ní vám, čtenářům Nivnických novin, můžeme nabídnout jeho vzpomínky. Sepsal je už v osmdesátých letech, jeho synové vše přepsali a uspořádali. Text bude vycházet pravidelně v takové úpravě, abyste si jej

mohli z novin vyjmout a uschovat. Vám starším, kteří si pamatujete, jak to bývalo za vašich mladých let, připomenou obraz Nivnice už dávno zaniklé. Sama jsem si s chutí četla vzpomínky strýčka Hrašáka večer před spaním a představovala si, jak asi vypadala obec tenkrát. Popustila jsem uzdu své fantazie a snila, jak se asi tenkrát žilo. Nebyl to jednoduchý život, byl vyplněný dřinou a prací, vírou v Boha, vírou ve své blízké a sousedy - prostě si lidé věřili, pracovali a hlavně spolupracovali. Jak je to poučné pro nás v dnešní době blahobytu, konzumu a prosazování sebe sama! Nic z toho naši předkové neznali. Uměli poctivě pracovat a poctivě se bavit. Věděli, že práce je to první a zábava až ta třešnička na dortu.

Děkuji strýčkovi Hrašákovi za svolení k vytištění vzpomínek a především za vzácný příklad, kterým nám, lidem dnešní doby, svým životem dal, a přeji mu za všechny spoluobčany mnoho zdraví a síly do dalších let. Kéž takových lidí máme v naší obci co nejvíce!

PS: Proba na závěr této úvahy: pokud máte ve svých rodinných albech fotografie související s těmito vzpomínkami, nechte je mladším členům rodiny naskenovat a přeposlat mailem p. M. Moulisové beseda@ou.nivnice.cz nebo je přímo zapůjčte p. Moulisové k naskenování, abychom mohli na obci vytvořit fotoarchív. Všem ochotným občanům předem děkuji!
V. Kaislerová, starostka ■

KDYŽ NIVNÍČTÍ PAMĚTNÍCI VZPOMÍNALI

Ze vzpomínek nejstaršího pamětníka Jana Hrašáka

zapsal syn František

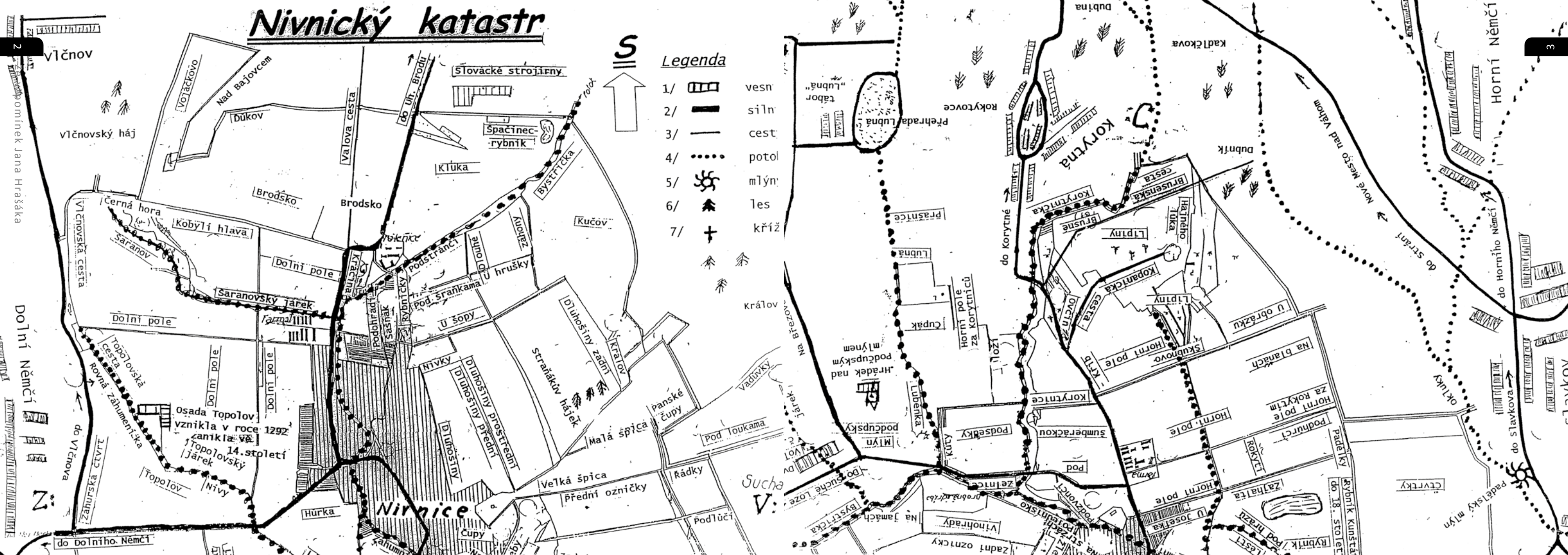
V Nivnici 10. 2. 1989

nového tisíciletí 1001.“ Kronikář Balatý později nechtěl o zvonu mluvit. Možná, že se bál, aby mu prvenství objevu zvonu někdo nevzal. V Rudém právu o zvonu psal J. Minařík z Ameriky. O 10 let později, v r. 1965, po zvonu začal pátrat i Jan Hromčík z č. 38 se svým bratrem Františkem v Brně. Čerpali z pramenů syna učitele Petráše, který učil v Nivnici a měl o zvonu všechno zapsáno. Hromčík pátral souběžně i po svém rodokmenu. Po Bílé hoře museli z Nivnice odejít do Uher, jako ostatní čeští bratři. V obci Mučeníky (Kepězd) na Slovensku, kde mají občané nivnická jména, přišel František Hromčík na MNV. Předseda se jmenoval Straňák a byl neuvěřitelně podobný našemu Františku Straňákovi, který působil v Nivnici jako starosta 18 let.

V „Horním poli“ vedla v minulosti strouha, která přiváděla vodu do rybníka až z Korytnice. Této strouze se říkalo „Svodnica“, poněvadž odváděla vodu z močálů a ze studánky „Šumberáčky“. Polí pod silnicí do Suché Loze se začalo říkat „Pod zvoníků“ a dnes se říká „Podzvončí“. Všecko to ale vzniklo od té „Svodnice“. V dnešní době to někdo podle své fantazie popletl a nazval pole „Pod zvonom“. Stával tam prý dokonce kostel, který se propadl do země a tuto „pověst“ spojil s nivnickým zvonomem v Praze.

Poslední článek o nivnickém zvonu se objevil v časopise Signal v 51 čísle r. 1988. V článku „Kdyby všechny zvony světa“ píše Miroslav Sobotka: Na začátku své výpravy za tajemstvím hlasu zvonů jsem netušil, že zažiji nečekané překvapení. Spatřím zvon. Obestřený záhadami. Pochází z Nivnice u Uherského Brodu a pokud jde o jeho stáří, zůstává záhadou, kterou zatím nedokázali rozluštit ani odborníci nejruznějších oborů. Podle minění jedné pochází z doby počátků Třicetileté války, naproti tomu jistý amatérský badatel přišel před časem s teorií na základě rozluštění nápisu na zvonu, že prý byl odlit již v roce 1001. Nivnice – možná právě tento zvon zvěstoval před bezmála čtyřmi stoletími světu, že ve zdejším mlýně se rodině Komenských narodil malý Jan. Tady pozdějšího Učitele národů, myslitele, vlastence, humanistu i „posla míru“ vzbudilo úsměvem březnové slunce. Jiskřilo tisíce diamanty na úbělu sněhu, když v dál znel nivnický zvon Zvon legenda, dnes spolu s dalšími, poznamenaný vráskami stáří, puklinami za staletí používání, ještě nedávno ukrývajících svou skutečnou krásu pod nánošem měděných, prošel renovací. Aby se v plné nádhře mohl představit v připravované expozici Muzea zvonářství na zámku ve Vrchotových Janovicích. Tímto končí článek v Signálu, je tam fotografie restaurovaných zvonů pro expozici muzea zvonářství a detail záhadného nápisu na nivnickém zvonu...

Jako dnes, i v dávné minulosti se oslavovala a připomínala významná výročí a události. Na „Podzvončí“ byl kdysi také sad v místech pod rozcestím do Suché Lozi. Na dřívějším obecním pozemku, kde později měli pole Velečtí (na Stanovisku), mohlikemjdoucí spátrit zděnou studánku. Při oslavách 60-ti let panování císaře Františka Josefa tam vysázeli nivniční občané 60 ovocných stromů. Na též místě byl postaven i pomník s nápisem. Podle vyprávění byl pomník přemístěn na Čupy při založení sadu na paměť desátého výročí osvobození roku 1928. Nápis na pomníku zněl: „Na věčnou paměť hrdinům osvobození“. Vedle pomníků byla vysazena „Lipa svobody“ další dvě „Lipy svobody“ byly vysazeny

Z té doby pocházel i starý kostel na hřbitově. Je nemožné, aby si mniši nepostavili kostel, když cisterciáci byli v Nivnici 250 let. Mnoho nejstarších kostelů mělo patrocinium sv. Michala a náš starý kostel na hřbitově byl zasvěcen sv. Michalu. Socha sv. Michala archanděla nad hlavním oltářem v našem kostele pochází ze zrušeného kostela na hřbitově. Přední část našeho kostela postavili čeští bratři po roce 1530.

Za klidné doby panování Karla IV. se zakládaly v Nivnici vinohrady, byly založené i na Brusněm. Ještě roku 1746 bylo u nás 65 ha vinohradů a vedle cesty pod vinohrady stálo 26 vinných sklepů. Později všechno zničili revokaz (perenospora) a vinohrady zanikly. Před první světovou válkou zůstal ale na našem vinohradě ještě jeden keř vína, který pocházel z původních vinohradů.

V bouřích 15. století se častěji Nivnice zmocnili na úkor kláštera sousední feudálové. V roce 1461 držel Nivnici Ctibor z Cimburka a roku 1492 Arkleb a Filip z Víckova. Cisterciáci sídlili v Nivnici 250 let a roku 1517 odevzdali městečko Nivnici (poprvé se jmenuje městečkem) Janu Kunovi z Kunštátu. Potom se držitelé, většinou čeští bratři, často měnili. Poslední majitel byl Jan Bernard z Kunovic. Za jeho účasti na povstání byla Nivnice zkonfiskována a předána Lichtensteinům. V té době vznikla i pověst o nivnickém pokladu, který ukrýl poslední nivnický zeman. Po Bílé hoře byl zajat a popraven, nevím to přesně, jak se to událo. Ale stará Nivnice musela být podle některých nálezu ještě před rokem 1261, kdy byl první písemný záznam.

Roku 1905 byl vykopán v čísle 11 u Smetanů starý zvon, podle kterého můžeme soudit, že Nivnice existovala ještě před desátým stoletím nebo od začátku křesťanství na Moravě. Od slovenských hranic až po Olšavu se rozprostíralo území nikoho a celý náš kraj byl určitý čas obsazen Uhry. V těchto neklidných dobách mohl být zvon zakopán a zapomenut.

Vídel jsem uvedený zvon v Národním muzeu v Praze v roce 1937, když jsme tam byli na zájezdě s ředitelem Dubovým a učitelem Kuzníkem. Naše děvčata tehdy zpívala do rozhlasu slovácké písně. Bylo to až dojemné, když jsme se všichni v nivnických krojích shlukli u našeho starého zvonu.

Zvon, vystavený na vyvýšeném stupni, měl označení: Místo nálezu Nivnice r. 1001. Mezi starými zvony se jevil jako největší, asi 150 kg těžký. Nahoře krásně zdobený a kolem celého zvonu nápis asi ve staroslověštině, letopočet vyznačen římskou číslicí Ml. Zvon nalézal i vykopali při hloubení jámy na cukrovkové řízky. Podle vyprávění mého otce byl narušen ostrím radlice pluhu při orání zahrady. Proto jsem si chtěl ověřit, zda vyprávění mého otce se zakládá na pravdě a zvon jsem si podrobně prohlédl. Je to jeden z důkazů, že zvon je z čísla 11 v Nivnici. Časem se na zvon zapomnělo.

Kronikář Balatý se o zvonu dověděl a 7 let po něm pátral, ale nemohl zjistit, kde zvon je. Říká se, že půl dne vyšetřoval strýce Smetanu na páleníci, který v čísle 11 sloužil a sám zvon našel. Informace o zvonu získával i v čísle 18 u Hurbišů, ale nevěděl nic. Teprve v roce 1952 jsem Balatému při náhodném rozhovoru sdělil, že jsem zvon viděl v Národním muzeu v Praze. Balatý proto obrátil pátrání do Prahy a náš zvon se našel v depozitáři muzea, což znamená, že již nebyl vystaven. Kronikář Balatý si ještě nějaký čas dopisoval s pracovníky muzea a dokonce s nimi jednal osobně. Na zvonu je nejvýznamný nápis, který ještě dodnes nebyl s určitostí rozluštěn. Podle některé domněnky zní: „K oslavě

Z HISTORIE NIVNICE

Jakém životním prostředí a jaký život vedli naši staří předkové, toho mnoho nevíme, protože to není nikde zapsáno. Jedině učitel Ferdinand Prager napsal o Nivnici ve „Vinohradě Komenského“. To málo, co se dochovalo, víme od starých lidí, kteří své paměti vyprávěli na „a besedách u kamen“. Nechci chválit zašlé časy, snažím se zachytit věci, které nám mizí takřka před očima.

Chtěl bych připomenout události, které se staly před stalety, jež měly vliv na život našich předků, a na které se již zapomnělo. Velký rozdíl, jak se všechno změnilo, je znát při srovnání s životem v dnešní době. Jsou to většinou vzpomínky starých pamětníků, jako mého otce, který se při dobré paměti dožil 95 let. Cenné připomínky z historie Nivnice mně předal také Dalibor Janečka z Korytné.

Náš kraj byl obydlen i v době kamenné před 10 až 12 tisíci lety. Můj otec našel půlku kamenné sekerky na Dluhošínách. Já sám jsem v těch místech našel druhou půlku sekeromlatu. V roce 1933 našel můj otec při orání na Hůrce krásný sekeromlat z mladší doby kamenné. Je poněkud těžší, je velmi pěkný a je v Uh. Brodě v muzeu, ale není vystavený. Za starých časů těmto sekeromlatům říkali „hromové kameny“. Podle staré pověry každý, kdo takový kámen našel, dožil se vysokého věku a nezabil jej hrom ani cokoli jiného. Na mém otci se to vyplnilo. Na tom poli na Hůrce jsme našli několik pazourků (šipek) a soused Antonín Bartek vyoral malou popelnici. Pocházelo to všechno asi z jednoho hrobu.

V roce 1950 při těžbě písku jsem našel náhrdelník z říčních škeblí v hloubce 2m. Nevěděl jsem, co to je. Drželo to všechno pohromadě, bylo to potáhnuté pískovce usazeninou. Až později jsem se dočetl, že pravěký člověk navlékal provrtané škeble nebo mušle na žití a nosil je zavážené na krku. Toto je asi nejstarší nálezy v Nivnici a dokazuje, že již v té době u nás žil člověk a podle potoka vznikaly mohutné pískové naplaveniny.

Kolik to muselo být vody, která naplavila tolik šterku na Podzvonci, na Záhumní, na Rajčovní a v humnech až po Sv. Jana. Na Závodí v Dolním poli, na Kráčině, na Kluce, Pod šraňkama, na Podohradí, u Šopy, na Dlouhých záhonech a Pod Kučový, kde se těží až 5m hluboká šterka.

Podle naučného slovníku jsou nivní půdy naplavené půdy nebo dočasně zaplavované. Podle výše uvedeného slova dostala možná Nivnice své jméno.

V roce 1961 jsme slavili 700 let Nivnice. Bylo to 700 let od prvního písemného záznamu, ve kterém se praví, že rok 1261 daroval Nivnici Smil ze Střelce založenému klášteru Smilheim ve Vizovicích. Vedle toho daroval i les, který se rozkládal od potoka Lubné k potoku Klanečnicku (teče od Strání) až k potoku od Slavkova.

Mniši, kteří přišli do Nivnice byli cisterciáci. Byla to větev řádu benediktinů. Ve svých regulích měli ustanovení, že se nesmí usadit na zemědělské půdě, ani na půdě lesní. Všude kam přišli, usazovali se na močálech a přeměňovali je na úrodnou půdu. V Nivnici se jim to dařilo a z největších močálů vybudovali rybníky.

Vánoční koncert Nivnické dechovky mladých

Dechovka mladých pod vedením pana Stanislava Mahdala uspořádala v neděli 18. prosince svůj již II. vánoční koncert. Pozici měla určitě těžší než minulý rok, jelikož den před tím vystupovala na tom samém místě DH Straňanka. Ovšem naši mladí muzikanti se nedali v žádném případě zahanbit, o čem svědčí bouřlivé potlesky

diváků. Vše nasvědčuje tomu, že toto mladé těleso si získává stále větší popularitu. Přejme jim, ať jim elán vydrží co nejdéle, aby nám stále mohli přinášet krásné a příjemné chvíle pohody při svých koncertech.

Už teď se můžeme těšit na koncert, který bude 1. května na „Plitvičkách“ (v případě nepříznivého počasí v SD Beseda).

Foto: K. Hladiš

Vážení čtenáři,

dostává se Vám do ruky „brožurka“ o Nivnici. Není žádným historickým dílem, a proto ji posuzujte shovívavě.

V sedmi kapitolách nám autor přibližuje dříve události z historie Nivnice, připomíná těžký život našich předků, všimá si věcí již zaniklých a zapomenutých. Ve svých vzpomínkách popisuje změny v přírodě, které mají vliv na život v Nivnici v dnešní době.

Všechny tyto znovu oživené vzpomínky jsou věnovány zvláště našim starším občanům, kteří si při čtení rádi zavzpomínají na dobu svého mládí.

Mladé čtenáře by měla vyburcovat k aktivní obraně naší přírody. Doufáme, že i tento účel brožurka splní.

V Nivnici 1989

Celkovou úpravu provedli manželé Trtkovi, kronikáři obce Nivnice

OBSAH

OBSAH	4
ZMĚNA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V NIVNICI	5
Z HISTORIE NIVNICE	6
VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ V MINULOSTI NAŠÍ OBCE	11
STARÉ NIVNICKÉ CESTY	17
TĚŽKÝ ŽIVOT NAŠICH PŘEDKŮ	19
NIVNICKÁ KULTURA ZA STARÝCH ČASŮ	27
RADOSTNÁ PRÁCE VE ZDRAVÉ PŘÍRODĚ	37

ZMĚNA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V NIVNICI

Daš život prožíváme velmi rychle, i když se nám zdá někdy jednotvárný. Každý rok zanechává za sebou nějakou změnu. Zvykáme si na nové situace, na nové prostředí, ve kterém žijeme a nepozorujeme, jak staré mizí.

S odstupem času jsou teprve vidět velké změny, které se zdály současníkům neměnné. Jak se změnilo životní prostředí je znát teprve za naší generace. S rozvojem průmyslu se všechno v přírodě změnilo k horšímu. Nikoho nenapadlo, že se může změnit naše ovzduší, že může padat kyselý déšť, že se může chemickým hnojením otrávit voda a půda, nebo že budou schnout v lipinách duby. My již jsme se toho všeho dožili a máme obavy, jak přežijeme rok 2000.

S velkými změnami v přírodě se ztratili zpěvaví a užiteční ptáci, někteří brouci a motýli. Večer v zahradách poletovali a bzučeli chrousti. Dlouho do noci létali netopýři. Ráno nás svým štěbetáním budily vlaštovky, které měly hnízda skoro na každém dvoře. S vycházejícím sluncem začínal koncert zpěvavých ptáků v zahradách. Nejsem již kolem nás vidět škorky, stehlíci, pěnkavy, kteří všichni sbírali ze stromů hmyz. V zahradách klepával do stromů datel, strakapoud a žluva, které jsme říkali dešťový pták. Zcela již vymizeli strnadi, chocholouši a konipasí. Vysoko nad naší kostelní věží kroužili rojští, kteří měli ve věži hnízda.

Voňavé kvetoucí rostliny rostly na původních starých loukách, na mezích, na cestách a v příkopech. Staré louky jsou již všechny zorané a ta krásná kvítka se ztratila z přírody a nikde již kolem nás nekvete. Z nich můžeme jmenovat materidousku, jitrocel, arniku a všechny luční květiny. Na celém throvisku (na „Rajčovní“) rosti a vonět heřmáněk, který se již stěží najde. Změnily se i plevelné polní rostliny. Dříve jsme si nevěděli rady s ovsem hluchým (ovsíhou), pcháčem obecným (ostem) a ohníci. Museli jsme je vyžít, vypichovat nebo vytrhávat a dávat jako krmení kravám. Když kvetla ohnice, byl žlutý celý katastr a včelaři měli pravidelnou snůšku medu. Dnes přibývají stále nové plevele, které se ničí chemickým postřikem, což má neblahý vliv na celkové životní prostředí.

Poděkování

Děkujeme prodejně Jednota COOP a prodejně Nivnička za mikulášské balíčky.

Tradiční předvánoční tvoření v MŠ

Předvánoční tvoření se uskutečnilo odpoledne 20. prosince. Pozvali jsme si maminky, tatínky, babičky a sourozence, abychom s nimi v adventním čase strávili příjemné chvíle. Vše zahájily kratičké besídky, které proběhly v jednotlivých třídách a pak už následovala společná výroba svícínků z pomeranče. Posezení u stromčku při poslechu koled nám všem umožnilo krátké zastavení v předvánočním shonu. Rodiče měli také možnost podpořit dobrou věc a zakoupit něco z výrobků lidí se zdravotním postižením z Chráněných dílen Lidumila.

Nebojsu v pohádkovém lese mohli návštěvníci SD Beseda shlédnout v neděli 29. ledna. Umělci z Opavy se opravdu snažili a výsledkem byla krásná, milá a vtipná pohádka, která nadchla i dospělé. Jedna z malých divaček si domů odnesla panenku, kterou ji věnovala sama princezna ©
Foto: K. Hladiš

Soutěž o nejhezčí vánoční strom měst a obcí 2011

Milí občané, ve středu 14. 12. 2011 jsme přihlásili náš nivnický vánoční strom do soutěže „Rozsvítíme Vaše Vánoce“ - kategorie obce, kterou pořádala společnost BIZMARK, s.r.o. UB, jako součást osvětové činnosti společnosti EKOLAMP, s. r. o. Praha. Hlasovat pro strom mohl každý návštěvník webových stránek soutěže, ovšem pouze jednou. Jaké bylo naše překvapení, když v odpoledních hodinách se nivnický stromek vyhoupl na přední místa a druhý den s počtem hlasů 1109 jsme se usadili v naší kategorii na prvním místě, které jsme do ukončení soutěže už neopustili, a navíc jsme

hlasy předběhli i první město - v té době Jindřichův Hradec!!!

Náš krásně rostlý a nádherně ozdobený smrk, na který se jezdili lidé dívat z širokého okolí, vyhrál celorepublikovou soutěž o nejkrásnější vánoční strom.

Z 86 registrovaných měst a z 85 registrovaných obcí jsme dostali úctyhodných 2588 hlasů, dle zpráv dokonce i ze zahraničí!!!

Děkujeme moc za Vaše hlasy i Váš čas věnovaný hlasování v soutěži. Náš strom nám přinesl nejen radost ze sváteční atmosféry, ale především pocit vzájemné sounáležitosti a v neposlední řadě zviditelnění obce v celé republice. Je to pro nás a naši obec výborná reklama!

Děkujeme moosoc Jendovi Beníčkoví za skvělou fotografii, bez níž bychom se soutěže nemohli zúčastnit!

Peněžitá odměna z vítězství 30.000 Kč bude použita (dle stanov soutěže) na nákup ekologických služeb nebo zboží pro zvelebení Nivnice.

Umístění:
kategorie města: 1. místo Bohumín 2351 hlasů, 2. místo Jindřichův Hradec 2201 hlasů, 3. místo Protivín 1982 hlasů

kategorie obce: **1. místo Nivnice** 2588 hlasů, 2. místo Moravský Žižkov 1015 hlasů, 3. místo Kozlovice 786 hlasů

www.rozsvitimevasevanoce.cz

MM ■

Pěvecký sbor ZŠ pod vedením pana učitele R. Maníčka uspořádal v úterý 20. prosince pro žáky dolního i horního stupně Vánoční koncert - koledování. Více najdete na www.zsnivnice.cz

K-INSTALACE
VODO - TOPO - PLYN

Podohradí 255, 687 51 NIVNICE
e-mail: karlik@k-instalace.cz
www.k-instalace.cz

Karlík Kamil
Tel.: 604-787829

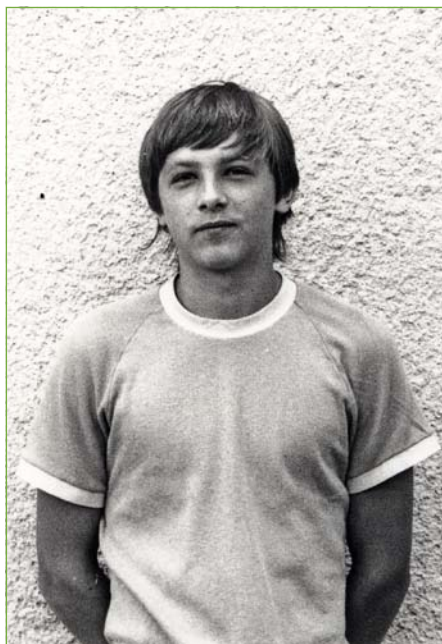
Zemědělská akciová společnost Nivnice

hledá pracovníka nebo pracovníci do své prodejny masa a uzenin na občasnou výpomoc v rozsahu cca 50 pracovních dnů za rok. Jedná se o práci: prodej a vykostování masa. Zájemci, prosím, nechtě se obrátit na paní Marii Kotkovou a to buď přímo v prodejně nebo na telefonních číslech **572693121, 572610020.**

HISTORIE NIVNICKÉ KOPANÉ (kapitola čtyřicátá druhá)

Soutěže, kterými prošel náš oddíl kopané, jsou popsány, dál už by to bylo z druhé ruky a to není stejné, jako když se pisatel nachází uprostřed všeho dění. Nebude mi dělat žádný problém zapsat pro budoucnost poslední hráčské osobnosti. Měl jsem možnost týden sledovat jejich fotbalový růst, přechody jednotlivými věkovými kategoriemi. Až po závěrečné působení v I. mužstvu.

Stanislav SOUKENÍK

Stanislav SOUKENÍK (1968)

bude fotbalistou velmi kvalitním. To jsme věděli již od prvních zápasů v žákovském dresu. Plynulé vedení míče, dobrá klička v plném běhu, zakončení až před brankářem, často až za ním. To nebylo hned, ale dopracoval se k tomu hodně brzy. Prospělo mu, že u jeho začátků byl jeho strýc Josef Soukeník. Ten si mohl dovolit více zvýšit hlas, když to bylo potřeba. Ale často to asi nebylo. Míč ho poslouchal a s dobrou kopací technikou měl vše dáno. Tedy až na ty chybějící centimetry. Patřil také mezi ty, kteří si dělali suky na gumě u trenýrek, aby mu nepadaly. Dorostl brzy, ale zbytečná kila s sebou po hřišti netahal. Své vrstevníky herně dost převyšoval. Byl schopen dát i 5–6 branek v zápase. To bylo samozřejmě dobře, že na to byl sám, to bylo jistě špatně. Výsledky byly dobré, ale úroveň a kvalitu mužstva to hodně zkres-

lovalo. Neodpustím si malou perličku z jeho začátků. Že měl rád míč na noze, byl často terčem tvrdších střetů, které neustál ve zdraví. Z podobného zápasu jsme přijeli autobusem až k parku. Pavel Matras, coby trenér, nesl Staňka v náručí, protože se nemohl postavit na nohy. Báli jsme se všichni tři, co bude. Že ho raději postavíme před vrata a zmizíme. „Přivítání“ ale starý „Suna“ zvládl. Byl to kdysi také tvrdý fotbalista. Jen jsme slyšeli z podvrátí: „Co si takový grmelý, mosíš tam ty nohy nechávat?“ Oddechli jsme si. Ale pokročme v tématu. Snažili jsme se, aby neustrnul ve vývoji, a tak jsme jej poslali na testy do Brna, kde vybíral talenty známý odborník Fr. Harašta. Myslím, že to tam bylo příliš rychlé a nepřipravené. Za dopoledne se toho asi moc nedalo stihnout. Ale konkurence z celého kraje byla obrovská. Prostě neprošel výběrem. Ještě v žákovském věku nastupoval ve vyšší kategorii. Proto se mu i ta zkrátila o polovinu. Trenér Lukeš si jej vytáhl do I. mužstva. To mu bylo 17 let. Necelá sezóna (19 utkání) stačila, abychom mu doporučili Jiskru St. Město, aby se mohl dále fotbalově zlepšovat. Nutno dodat, že jsme si zažili dost střetů a vyhrožování (i on sám) ze strany funkcionářů Sp. Uh. Brod, kteří měli o něj rovněž velký zájem. Nenechali jsme se odradit a přestup se uskutečnil. Bylo to asi dobré rozhodnutí, pokud vím, samotný hráč si nikdy nestěžoval, že to mohlo být jinak. Přes dorosteneckou soutěž se dostal i do mužstva dospělých a jistě byl oporou

celých 10 let svého působení v tomto klubu. Ke konci si už užívá problémy s kolenem a kariéru si prodlužuje v Uh. Brodě, Kunovicích a Újezdci. Po 12 letech, v sezóně 1998–1999, se vrací jako správný patriot mezi své. Přichází do mužstva, které se několik let snaží o postup – bez výsledku. Pomáhá herně i zkušenostmi jako hrající trenér. I přes zdravotní problémy je jednoznačně leaderem mužstva. Přes post stopera se stává nejlepším střelcem díky penaltám a trestným kopům, které skutečně umí. Jak efektivní je jeho hra, svědčí i tabulky na jiném místě této kapitoly. A kdybychom přičetli 10, let co byl mimo klub, jeho statistiky by vypadaly jinak. V obou hodnoceních by byl na vrcholu. Vráťm se na jeho začátky. Podle mého názoru jsme udělali chybu. Jistě, byla to věc trenéra, ale přesto. V jeho 17 letech jsme takovou ofenzivní nebo chcete-li kreativní sílu „zašili“ na pozici stopera. To se mohlo udělat a udělalo až po 17 letech! Jeho doména byla jinde, myslím i jemu vlastní – být u míče co nejčastěji, tvořit a zakončovat. A protože to byl týmový hráč, všem by to prospělo. Takové hráče si dnes chovají všude jako ve vatičce. Ale to mluvím o našich podmínkách. Že hrál na vyšší úrovni je jiná věc. Na jeho místě byl možná hráč srovnatelných kvalit a trenér zvolil kompromis, který se osvědčil. Místo stopera mu tak zůstalo a dařilo se mu. I po sezóně 2001–2002, kdy společně slaví postup, pokračuje v činnosti. Jak dlouho mu zájem a hlavně zdraví vydrželo, na to snad navází další „udržovatelé“ historie. Končím konstatováním. Stanislav Soukeník byl největší postavou nivnické kopané na přelomu století – tj. asi 15 let. Snad bude odpovídající i prostor, který jsem mu věnoval v této kapitole.

Jiří HAVELČÍK (1965)

Mládežnickými kategoriemi prošel jako hráč, na kterého se vždy spoléhalo. Často bral břímě odpovědnosti na sebe, stal se už tehdy osobností. To byla dobrá vizitka pro další jeho působení. Už jako devatenáctiletý potvrdil své ambice. Naskakuje bez problémů do I. mužstva a stává se jeho pevnou součástí. Spolu s dalším hráčem tehdejšího dorostu Fr. Štergenichem dostávají plnou důvěru trenéra Lukeše. Zatímco druhý jmenovaný zakotvil v roli stopera, Havelčík se dostává do středu zálohy, kde se může spolehnout na staré matadory Bradáče a Kubáčka. Ti mu v jeho začátcích hodně pomohli, možná proto, že byli svým stylem hodně odlišní. Bylo to ku prospěchu. To se psal rok 1984. Před

jeho nástupem se spadlo z krajské soutěže, pár přestupů bylo tehdy omylem (např. Podloucký) a bylo třeba zachytit obvyklý sestupný trend mužstva v takové situaci. Začalo se točit s postavením hráčů, a tak si zkusil hrát i na hrotu útoku. I když vyšší postavy, byl poměrně subtilní, a tak měl trochu problémy ve skrumážích. Chtělo to svůj čas, očekávali jsme i odchod na vojnu. Dukla Dejvice (pražský městský přebor) byla jeho štací, tam ho již čekal bývalý parťák z dorostu Jiří Výmola. Po návratu domů se stává oporou a potvrzuje očekávání, které jsme do něj vkládali.

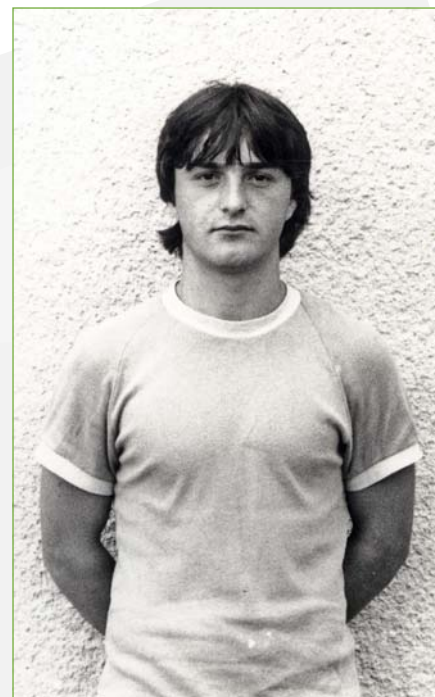
Opět je využíván ve všech řadách podle potřeby. Hraje vždy naplno a po letech přicházejí zranění. Někdy i dlouhodobější. Opotřebovanost se někdy projeví i v mladších letech. Zkouší zakotvit v Uh. Brodě. Má to však těžké, hra na místě levého obránce

Jiří Havelčík

mu nesedí. Vrací se domů a s kapitánskou páskou na rukávě pokračuje. Na sklonku kariéry několik měsíců trénuje Vlčnov a kruh se opět uzavírá-zpátky mezi svými.

V ročníku 2000/2001 se podílí v dobrém úmyslu na přece jen velkém experimentu se dvěma hrajícími trenéry. Asi to nemohlo dopadnout jinak než špatně. Trenéři se k nám v tomto období zrovna nehrnuli a odevzdali jsme svoji daň. Svoji kariéru zakončuje symbolicky. 28. října 2001 pod staronovým trenérem Bortelem. V Bystřici p. Lop. v jediném utkání sezony a přidal i svůj poslední střelecký úspěch. Tehdy opět musel zaskočit, za hráče, co se k odjezdu nedostavili!!! Kdo by tehdy tušil, že budeme na jaře 2002 slavit postup. Na závěr to zopakují. Jiří za svoji kariéru čelil velkému tlaku na svoji osobu. Většinou se od něj čekalo více než od jiných. Jestli bude hrát a jak zahrál. To bylo měřítko. Lepší hráči to musejí unést. Vždy se to nedařilo- nic nového ve fotbalové vědě. V elitní společnosti dřívějších aktérů nivnické kopané svoje místo jistě neztratí.

František BARTOŠ

František BARTOŠ (1968)

Ne vzrůstem, ale fotbalovým růstem připomínal Jiřího Havelčíka.

Jsou nakonec téměř vrstevníci. Bydleli v jedné ulici, viděli si do oken. A kdo ví, možná jejich první cesta ze školy vedla přes hřiště. To měli za humnem. Měli dobrého trenéra. Uvážlivý Jos. Soukeník jim našel v mužstvu vhodné postavení v sestavě a to se měnilo jen výjimečně. I v jejich začátcích jim dal volnost ve hře. Tehdy se snad ani zvlášť netrénoválo. Nějaký speciální nácvik herní činnosti snad. Koučovalo se přímo v utkání. Disciplína v přístupu byla nutná, jinak jen udržovat chuť do hry a někdy i hlad po brankách. To bylo poznat přes týden v kabinách. Tak se těšili na příští zápas. To mluvím o žácích jako mužstvu té doby. Bylo vyrovnané ve všech řadách, v brance nadějněho Petra Janču, který to měl „shůry darované.“

Ve finále okresního poháru v Uh. Hradišti jsme prohráli, fotbaloví experti z jiných mužstev se o jejich výkonech vyjadřovali v superlativech. To byl jen dílčí úspěch. Proč vychovávat nejmladší má přece jiný smysl, budoucí trvalé hodnoty. František začíná na pravém okraji zálohy. Tam mu to bylo vlastní, vydržel s malými změnami až do přechodu mezi dospělými - v roce 1985. Pohyblivý, s jednoduchou kličkou, míč si nedával daleko od nohy. Z druhé vlny byl i dobrým zakončovatelem. Podporoval před sebou hrajícího

Vykydala, to byla v té době ofenzivní síla. Později přechází do útoku a navyšuje své brankové konto. Nijak velký šutér, mít lepší nákop, měli jsme po dlouhé době druhého Bobčíka. Stále využíval k brejkům své bě-

žecké schopnosti. Vše sečteno, výsadní postavení mezi střelci (viz. tabulka). Garnitura mladších nastupuje a také oddíl se častěji ohlíží za posilami zvenčí. Sezóna 1998/1999 je poslední plnohodnotnou. Odehrál téměř všechny zápasy. I přes odcházející střelkou produktivitu je stále platným hráčem. Další půlrok bojuje snad se ztrátou motivace, odehraje jen tři soutěžní utkání s jednou střelenou brankou. S pochopením se dalo dívat na jeho úsilí, když cítil ztrátu formy a když se vytrácela sebedůvěra. To bylo znát po každém utkání, které se mu příliš nepovedlo. Váhá s ukončením své činnosti, až dospěje k rozhodnutí. Poslední utkání- 26.3.2000, Kněžpole - Nivnice 3:1. Jako by tušil, že bude za tři měsíce u toho nejsmutnějšího okamžiku každého hráče-sestupu. Ve 32 letech to bylo jeho rozhodnutí, je to třeba respektovat. František Bartoš srdcař, bojovník a týmový hráč.

Zápasové a střelecké statistiky (1967–2002). Fr. Tomanec a Lukeš by si určitě několik desítek zápasů připsali, bohužel záznamy z dřívějších let nejsou. Stejně tak i hráči, kteří hráli i po této uzavěrce si v hodnocení hodně polepší, pokud to někdo ještě sleduje. Samostatné hodnocení by si jistě zasloužili **Šlapal, Matras a Jar. Soukeník**, ale ti ještě něco odehrají. Takže snad jen konstatování, že to byli hráči tvořící kostru mužstva a dlouhodobě ohromná kvalita. Nakonec stačí i pohled na následující tabulky.

Zápasy

- 413 - Tomanec
- 389 - Konrád
- 374 - Bradáč
- 358 - Lukeš
- 274 - Havelčík
- 268 - Bartoš
- 268 - L. Hladiš
- 247 - Vykydal
- 240 - Bobčík
- 229 - Chmelický
- 227 - Matras
- 217 - Pražan
- 215 - Kolacia
- 201 - Šlapal
- 195 - Plessner
- 193 - St. Trtek
- 189 - Jar. Soukeník
- 183 - Kaňa
- 173 - Pagáč
- 167 - P. Kapsa

Branky

- 110 - Bobčík
- 98 - Konrád
- 88 - Bartoš
- 76 - Vykydal
- 65 - Kolacia
- 59 - Havelčík
- 59 - Jar. Soukeník
- 52 - K. Výmola
- 50 - Kubáček
- 49 - K. Bršlica

Cyril Čech (pokračování) ■

Z Nivnice dávné i včerejší XL - různé náměty

Na úvod: *tento seriál NN měl být ukončen už koncem minulého roku, ale protože se chci se čtenáři podělit ještě o další náměty, které snad zaujmou, budeme pokračovat i letos, s dokončením někdy v r. 2013, – Srdečně zdraví autor.*

■ 100 LET JE TOMU...

Více než dobře se rozhodovali předkové, když zbudovali nad Nivnicí kapli k počtě Slávy Otce i Syna a Ducha svatého, čili Nej-světější Trojice – první to pravdy křesťanské víry, tajemství vlastně až nepochopitelné.

Už je tomu více než dvacet let, co jsem besedoval s dědákem J. Hraškem; byl jen lidský uzlíček, leč paměti úctyhodné. Přišlo na mnohé z dávných dějů, též na zmíněnou kapli na Čupec. Dobře si pamatoval na předchozí malou kapličku, na tom místě stojící: byla ohrazena, nejvíce proti pasoucím se dobytku, či když jej obecní pastýř hnál pak na pastvu a zase domů. Zsvěcení byla stejného – Nejsv. Trojice, ale tradice vypovídá i to, že dávněji tam stávala Boží muka. Byl to nápad některého z místních kněží, nebo i přirozená zbožnost obyvatel? Kdo ten návrh uvážil, měl dobrou míru ke stavbě nábožen. stánku pro místo trůnící nejen nad obcí, ale i nad širým okolím. Faktem je, že původní kaplička časem zchátrala a bylo nutno přiložit ruce k dílu – postavit novou svatyni. Z různých důvodů došlo sice k určitému odkladu, ale dosti napovídá, že šlo o iniciativu kaplana P. Jana Černého a několika dalších předáků katolicko-národní orientace. Sděluji nám to i zápisy ze schůzí Obecního zastupitelstva na počátku minulého století. Příznivým se zdál k tomu r. 1908, jak potvrzuje i památeční zakladatelská deska, dochovaná v interiéru kaple až podnes. Oč šlo ve zmíněném roce? Případlo totiž výročí šedesáti let panování Jeho Františského Veličenstva, císaře a krále Františka Josefa I. A téměř celá říše Rakousko-Uherská se rozhodla to oslavit různě. Tak např. počátkem léta t.r. se uskutečnila mohutná – 7tisícová manifestace občanů k počtě císařské v Uh. Brodě, čemuž předcházely slavné bohoslužby ve farním kostele; vše za účasti předních katolických politiků Moravy. – Nivnice, vedle Bánova a Vlčnova, tenkrát popřední obec Uherskobrodská, nechtěla zaostat a rozhodla se oslavit výročí po svém: připravit ke stavbě a posléze zbudovat novou kapli na Čupec, proto nazvanou - Jubilejní! Obětavostí farníků, stejně za výpomoci vedení spíše bohaté obce, bylo vyřešeno i ekonomické zajištění. Stavba zbudována a vysvěcena před 100 lety, jak se dovídáme ze Slováckých novin/už jsme to prezentovali ve farním věstníku r. 2008, ale znovu to zkrátíme zopakujme.- „V neděli 2. června

1912 byla posvěcena nová kaple k počtě Nejsv. Trojice v Nivnici. Postavena na místě kapličky, která tam prý stávala od nepaměti. Krásné slavnosti zcela nepřálo počasí, zvláště byl veliký vítr. Přesto vše proběhlo dle programu: světitel byl arcikněz P. Augustin Jeřábek, děkan uherskobrodský a farář v Nezdenicích. Slavnostním kazatelem pak P. Oskar Malý, katecheta v Uh. Brodě. Účastno hodně kněží z okolních obcí, četní pozvaní hosté a zástupy věřícího lidu, nejen z Nivnice. Mimořádně ceněná přítomnost říšského a zemského poslance a předsedy Strany katolicko-národní – Dr. Mořice Hrubana, advokáta z Olomouce, v tom čase i náměstka hejtmána Markrabství Moravského. – Novou kapli postavil stavitel Málek z Uh. Brodu, malby provedl kostelní malíř Doležal. Kaple /postavena v napodobeníně románského slohu/ stojí na vrcholku pahorku Čupy, takže je ji vidět až zdaleka.“ – Tolik krajinský tisk z 8. června před sto lety.

Doplním několika postřehy, vázících se k tématu: nevím jak v dobách obou světových válek, ale jinak každou neděli na Slavnost Trojice/ dle liturgického kalendáře to připadlo buď na závěr května či v průběhu června, putovalo ke kapli procesí z farního kostela, za doprovodu nivnických kapel. Početností bylo přesvědčivé, většinou i pestrostí nivnického kroje, což dodalo větší lesk této oslavě a umocnilo sebevědomí lidu, pro věrnost Dědictví otců! Zajímavé to popsala až v obdivu liberál Ferdinand Prager, spolurodák, z čímž jsme už čtenáře NN před časem také seznámili.- Ale jen rok po vysvěcení kaple – r. 1913, jsem objevil v Zájmech Slovače, listu pokrokářů, námět z této nivnické pouti: totiž ostrou kritiku kázání kaplana P. J. Černého, který údajně zneužil náboženství k politické propagandě. Tento kněz však už byl na odchodu, když od podzimu se stal prvofarářem v Popovicích. – Trochu se vraťme k průvodu sváteční neděle, jak řečeno jdoucí za zvuků hudby a náboženského zpěvu: byla taková zvyklost, že jeden rok se šlo nahoru přes Smrtnou uličku a nazpět druhou ulicí Čupskou; a v příštím roce se to změnilo. Zpátky do dědiny se šlo zvesela, v pochodovém tempu kape-ly. Nezapomeňme i to, že většina občanů v obou ulicích si vyzdobovala svoje okna na počest průvodu – křížky, sv. soškami, obrázky i rozsvícenými svíčkami/ tak jak to bylo třeba i o Božím těle. Též se říkalo, že v tu neděli jsou v Uličce a vůbec na Čupec hudby! Ano, pokud na to bylo, mohl být i slavnostnější oběd v této domkařské části Nivnice.- Pamětníci připomínali, že v době I. republiky, možná i krátce po II. svět. válce, to byla vpravdě nivnická pouť. Několik stánků zde otevřeli místní živnostníci, takže

např. na palouku blíže kaple, rozprostřel svůj krámk s tehdy vzácným cukrovím p. Fráňa, snad i jeho nástupce p. Zelinka; nemám zcela potvrzeno, ale mohl tam být i řezník p. Krátký s prodejem párků, možná někdo jiný z obchodního oboru. Ale pro koho to všecko, když většina byla domácích, zeptá se čtenář? Přes Králov sem přišli polní cestou Bánovjané, přes Lúky zase Sucho-ložané. Ti se jistě rádi občerstvili říznou sodovkou v láhvi od cukráře, zvláště když se vydařilo počasí. Vždyť o sálajícím slunci na Čupské hoře toho víme dosti, od našeho časného mládí. A ti z poutníků, co si nevzali něco z domova, nepohrdli ani nabídnutým občerstvením. Kaple pak byla otevřena až do podvečera, stále obklopena přespolními poutnicemi a zbožnými staženami z místa. Potom už odešli i stánkaři, neboť většina z nabízeného byla vypita a prodána. – Scenérie současnosti kolem kaple a vzažujících se strání je značně změněná. Ale co tam bylo třešňového stromoví- a červen byl přece ten správný čas na ochutnání darů Boží přírody, takže všudy přítomní kluci většinou neodolali. –

Milý čtenáři, trochu jsem odbočil, což snad tolik nevadí tomu, kdo nemyslí jen na realitu, neboť bývá někdy nesmlouvavá. Kolik toho odvál čas, ale to nijak nebrání vzpomínkám, protože si rádi připomeneme to lepší. – Myslím si, že doposud pro většinu Nivničanů je tato hora posvátnou – neboť posvěcenou prosebnými i děkovnými modlitbami předků, těch kteří stále uctívají Trojjediného!!! Ať tak zůstává i po nás, provždy!

Závěrem jubilejní glosy nejen náboženské, si ve stručnosti připomeňme asi 7 hlavních aktérů oné dějinné události Nivnice.-Světitel kaple: P. JEŘÁBEK Augustin, nar. 1858 ve Vsetíně +1917 v Nezdenicích; vysvěcen 1881, dlouholetý farář nezdenický, od počátku 20. stol. děkan uherskobrodský. Aktivní společensky, za což musel snášet nelítostnou kritiku oponentů. Když poč. prosince 1917 zemřel, je zhodnocen ve Slovac. novinách: vědomostí obdivuhodných, stále se zabýval různým studiem.- Pro zásluhy ve službě Církve obdržel čestný titul arcikněze /dnes neužívaný.-

Kazatel při svěcení: P. MALÝ Oskar, nar. 1876 ve Vídni +1948 v Uh. Brodě; bohosloví vystudoval v Olomouci a poté katechetou ve Strážnici, od r. 1908 taktéž učitelem náboženství v Uh. Brodě. Nebývale aktivní ve společenském životě mj. v Orle, od r. 1911 jednatelem ustavené org. Křesťansko-sociální. Na jaře 1919 ještě vyzývá k zakládání Lidové strany a stojí u založení této v Drslavicích. Pak u něj dochází k obratu a v r. 1920, jako výrazný kazatel se přidává k nově založené Církvi československé a je

jejím prvofarářem u chrámu Mistra Jana Husa. Zemřel už jako důchodce na sklonku r. 1948. –

Farář za něj je kaple postavena: P. JANÍČEK Josef nar. 1848 v Pivoníně u Zábřehu +1932 v Nivnici; vysvěcen r. 1875 a do Nivnice nastupuje po P. Smětákově, když nedošlo k očekávanému jmenování administrátora P. R. Vaňka za faráře. Byl to kněz spíše nepolitický, ale uznávaný všemi, oblíbený zvláště u chudiny. Za něj došlo k mnohé úpravě kostela sv. Andělů Strážných.-

Kaplan v té době u nás působící: P. ČERNÝ Jan, nar. 1876 v Kunovicích +1934 v Popovicích, vysvěcen 1901, v Nivnici v l. 1905 – 1913; zapojil se do místní politiky a 2x zvolen členem Zastupitelstva. V jednom období byl i jednatelem Katolickopolitické jednoty okr. Uh. Brod. Jedněmi velmi uznáván, od dalších až nenáviděn/viz tisk oné doby. Na jeho hrobě v Popovicích čteme výstižný nápis, jenž si zde dal napsat.- „Mnohá jsou utrpení spravedlivého, ale ze všech jej vysvobodí Hospodin!“-

Hlavní host při svěcení: JUDr. HRUBAN Mořic, nar. 1862 v Brodce u Prostějova +1945 v Olomouci; povoláním advokát, v r. 1896 zakladatelský předseda Strany katolicko-národní na Moravě, dlouholetý poslanec za Uherskobrodsko v éře monarchie; po r. 1918 I. místopředs. ČSL, v l. 1925–1929 předs. Senátu. –

Starosta obce, kdy kaple zbudována: HROMČÍK Jan, nar. 1868 v Nivnici +1928 tamtéž. Význačný rolník na čp. 56 se uměl prosadit ve veřejném dění, když byl zvolen starostou obce. Tuto funkci zastával od r. 1908 až po vznik republiky; pro své monarchistické smýšlení byl nucen odstoupit/ více o něm by mělo být v NN r. 2013, kdy připadnou jeho dvě jubilea.-

Tajemník obce v tom čase: KOPŘIVA František, nar. 1879 v Nivnici +1935 tamtéž; od mládí se zapojoval do veřejného života v obci, dle příkladu otcova. V l. 1908–1918 obecním tajemníkem, pak starostou; v r. 1920 zvolen poslancem Národ. shromáždění, 2x – 1925 a 1929 zvolen senátorem. Oblíben v širém Slováckém kraji, zván na různé akce. Bohužel, jeho závěr byl tragédií, když už nebyl nominován na senátorskou funkci, což vlastně neunesl...

■ AMERIKÁNI Z NIVNICE

Je třeba říci pravdivě, že námět už výstižně popsal vlastivědný pracovník Jos. Skyba čp. 6 v publikaci-“Jak to u nás bývalo“. Ten soubor jsem četl co školák a po řadě let si to zopakoval. Počátkem r. 2010 jsem totiž navštívil p. Annu Gazdíkovu, dceru zmíněného vlastence, která mi publikaci ráda zapůjčila. Za jakýsi měsíc tuto vrátil, aniž tušil, že dotýcnou vidím živou naposled. Sama vždy nadšená pro tradice Nivnice, jak to zhodnotila v tisku p. kronikářka obce, po jejím loňském skonu. Proto si myslím,

že by zvěčnělá nic určitě nenamítala, když čerpám z písemného odkazu jejího otce, čímž se jen zpřítomní i jeho památka. –

Amerikán, Amerikáni: Při úspěchu obdivování, méně úspěšní v lepším případě zapomenuti; a těch případů je dosti. Něco podobného čekalo i ty z našich krajanů, které lákal pobyt v cizině, hlavně USA – pochopitelně mám na mysli situaci před sto lety, čili před I. svět. válkou. Nyní buď citováno z pramene, dle líčení Jos. S. – „V letech 90tých min. století /19. stol., se české noviny, také lidové kalendáře a vůbec knihy, šířily i do domácností v Nivnici. Některé Nivničany velmi zaujaly zprávy z obou Amerik, to pro výdělečné možnosti. V novinách a kalendářích otiskovány obrázky fantastických strojů, jakož i život na venkovských farmách. To vzbuzovalo pozornost i u nás. Jedni chtěli zbohatnout, nebo se jim v podnikání dosud nedařilo, a byli i tací, co toužili po dobrodružství, ap. Nějvětší starostí bylo sehnat potřebné finance na cestu za moře. Bývala to značná částka, až 200 zlatých rakouské měny - pro mnohé nedosažitelná. Tato „americká horečka“ trvala až do r. 1914, když světová válka zastavila veškeré cesty občanů do ciziny. Nechybělo však navrátilců, než třeba vychladla touha po dobrodružství, nebo přišel stesk po domově, či zaskočila nemoc, jakož i nezvládnutí namáhavé práce. Ti úspěšnější Amerikáni se vraceli po vzniku ČSR a doma si zařídili hospodářství, případně živnost. Jiní zůstali v Novém světě, ale nezapomněli na sounáležitost s Vlastí, zapojení v tamních krajaňských organizacích.“- Tolik zkrácené a upravené zhodnocení od patriota Skyby / v meziválečném čase i vůdce politic. Živnostníků v Nivnici. Dnes však víme, že i krajaňský život v USA není tím, čím býval ještě v 60.–70. letech 20. stol. Také uvedme, že prakticky zmizel tamní český tisk, když později byla podstatná

jeho část stejně uveřejňována v angličtině. Zanikl populární list Národ vydávaný v Chicagu, už od konce 19. stol. Pro malý zájem je omezena i výuka krajaňské mládeže v řeči otců a dědů; až na výjimky se drží ve spolkové činnosti Sokol, některé křesťanské organizace a funguje ještě Česká národní rada Americká: ale i tyto jsou téměř před ukončením. Taková je tedy naše současná Amerika. – Závěrem této kapitoly seriálu, ještě ve zkratce použiji cenného přehledu od Jos. S., který vyjmenoval většinu tzv. Amerikánů z Nivnice: co se vrátili, i ty, co tam z různých důvodů zůstali navždy. Ale pro šíři seznamu, jen ukázkový přehled: Bartoš Fr. 417, Bršlica Jos. čp. 2, Droběna Fr. 214, Flasar K. 248, Hala Št. 427, Halaksa 481, Herberk Št. 430, Hurbiš Jan 416, Májek Fr. 78, Marek Jan 293, Pražan Jan 396, Slezák V. 575, Smetana Vinc. 164, Velík Fr. 449, a ještě asi 30 dalších – to jsou ti úspěšní, případně méně úspěšní, co se z Ameriky vrátili.- Ti další, co tam zůstali/ které autor vzpomíná v publikaci a také zdraví- což si mohl dovolit i proti cenzuře, neboť to bylo v umírněné éře prezidenta Zápotockého: jde asi o 50 jmen, včetně žen, jež odešly mladé. Zase jen ukázkově – brí Bartci Fr. a Jos. čp. 29, brí Bartošovi Fr. a Jan 57, Droběna Jos. 404, Hanuš Št. 394, brí Hurbišovi Jos. a Pavel 288, brí Hladišovi Ant. a Tom. 299, brí Hladišovi Fr. a Jos. 407, sestry Karlíkovy -Anna, Františka a Marie 287, Kašpárek Jos. 264, Konečný Tom. čp. 6, Minařík Jan 403, brí Raškovi Jos. a Karel 349, Smetana Jan 34, ad. – O některých se čas od času vědělo více, dokonce se krátce ukázali v Nivnici, jiní zcela zapadli: bohužel. – Něco jiného už byla emigrace politická po r. 1948, ale od nás z Nivnice nevelká, jakož i odchody po r. 1968 – 1969, většinou z economic. zájmů. – Snad i toto pojednání bylo k lepšímu poznání čtenářů o dějích minulé Nivnice. St. L. ■

Charitní dům svatých Andělů strážných informuje: Co se u nás událo v druhé polovině roku 2011

Čtvrtek 1. 9. - Mše sv. s otcem Martinkou.

12. 9. a 16. 9. - Popřáli jsme společně Mariím a Ludmilám.

Čtvrtek 29. 9. - Beseda s panem Mgr. Slavíčkem na téma, „Zdravá výživa.“

Středa 5. 10. - Mše sv. s otcem Martinkou.

Čtvrtek 20. 10. - Pečení klientů s aktivizační pracovnící, společné ochutnávání výrobků při kávě.

Úterý 25. 10. - „Posezení s harmonikou“ za velmi příjemné atmosféry: jeden z klientů hrál na harmoniku, ostatní zpívali oblíbené písničky.

Čtvrtek 3. 11. - Mše sv. s otcem Martinkou se vzpomínkou na zemřelé klienty.

Pátek 11. 11. - Promítání a beseda, „Památky v Římě“ s panem Vitem Kadlčíkem. Film i beseda se všem líbila.

Čtvrtek 1. 12. - Mše sv. s otcem Martinkou s možností předvánoční sv. zpovědi.

Středa 7. 12. - Vánoční koncert paní učitelky Uhrové a jejích žáků, kteří hrají na zobcové flétny (viz. strana 9).

Úterý 13. 12. - Beseda s Mgr. Slavíčkem „Advent a lidové zvyky.“

V průběhu prosince se klienti podílejí na výrobě vánočních přáníček, na předvánoční výzdobě charitního domu.

Povídání o legrůtech

Můj děda Josef Halaxa se narodil v roce 1879. Tenkrát, ale i v dalších desítkách let, se každý rok konaly odvozy chlapců na vojnu. Říkalo se jim, teda aspoň na Slovácku, „legrůti“. Měl jsem i druhého dědu Jana Šika, ale ten padl za I. světové války na italské frontě. Neznal jsem ho, škoda, mohl jsem se dovědět spoustu „vojenských povídaní“.

Děda Halaxa byli dobrý vypravěč, dobře se poslouchal, někteří Vy starší si jej pamatujete.

Jednou si zavzpomínal, jak to tenkrát bylo (1897–1898):

„To je nějakého vybřeskování po dědině“, povídali strýc Janek, když už podruhé přešli zpívající veselí legrůti kolem jejich domku. Jak naschvál, jak dyby inde místa neměli.

„Ná sakra, kde je Mařka?“ vzpomněli si naráz.

„Ešče poklúzá“, odpověděli jejich žena Božka. „Ať nigde nechodí, ať je furt doma, šak enem zgůná a navíc aj s tema vyšivancama (legrůtama). Furt něco vymýšlá, enom aby sa mohla dostat z domu. Tak sa ně zdá, že ten stárek Jožka tu co chvíli léce okolo našeho. Ať ju Pambu chrání, dybych něco uviděl, to ji řekni“, pravili ženě. Tetka Božka enom chápavě pokývali hlavu a pravili: „Ja, ja, to spěšej pytel blech člověk uhlédá, než dvůch mladých lidí. Ešče dobře, že už zítra sú odvozy. Teho Jožku istě zeberú, pujde na vojnu a bude pokoj“.

Měli oni strýc Janek inší plány s Mařkú, kde sa hrabe takový Jožka. Pravda, byl první stárkem, uměl dobře tancovat a zpívat, robkám sa lúbil, byl zedníkem a přej měl v záložně uložených tisíc rynských. Kdo ví.

Strýc Janek ale měli svou hlavu a nedali si enom tak něco rozmluvit.

Šak svatbu už mají domluvenú s Francem, postarším, ale dobrým hospodářem, vdovcem. Skoro každý den spolu vysedávali v hospodě u Reginy. A plánovali, pravda krom jiného, šak to kde kdo zná – v hospodě sa „po suchu“ nesedí.

Strýc Francek měli veliký čistý grunt, dva páry vraných koní, jak iskry, několik kráv, havěti na dvoře a aj peníze. Enom co Joža odrukuje, hned sa na to uderí a bude svatba, lamentovali strýc.

Ale dokud je Joža doma, strýc sa báli za Mařkú dojít, lebo dyby sa to Joža dověděl, tož by bylo zle a istě by to Francovi nedaroval. Aby tak strýc Francek dopadli jako onehdá jeden přespolňák z Hluku, co s nů tancoval u poslední muziky. Strýc Francek sa té asendy ani dočkat nemohli. Šak už policajt vyhubnovál, že sa mají všeci legrůti dostavit čistí a střízlívi o osmi ráno k obecnímu úřadu, kde sa bude nasedat na voze do Brodu. Voze tenkrát „věncily“ děvčice, formany co jich vezli zase najímal starosta obce.

Nivnickí legrůti, část ročníku 1914

Rozlúčit a pomáhat „věncit“ voze došla aj Mařka. No kdyby byli strýc Janek doma, istě by ji to nedovolili, byli zasěj v hospodě „na jedno pivo“, ináč by sa jejich céra Mařka tak lehko z domu nedostala.

Francek to viděli, jak sa legrůti u děvčic zastavili a co sám čert nechtěl, Jožka sa točil jenom okolo Mařenky. To už nevydržali a šli to zapít do hospody.

„A tož vitaj Francu, poď sa ode mňa napít a posad' sa“, vítali ho strýc Janek. „Napijte sa rači vy,“ zavdál jim slivovice Francek. „Ná proč nedojdeš častěj na besedu“, dobřali si strýc Janek jejich vyvoleného Franccka. „Šak je furt pilno okolo chalupy a pola a vy také nejste pořád doma, dyž hrajete s chlapama u Reginy karty. A Mařka má oči stejně enom pro Jožku“. „Cóóóó, naša Mařka? Kdo ti to řekl?“ „Šak sa běžte podívat, jak sa kolem legrůtů točí,“ ulevil si Francek. V té chvíli už letěli strýc Jan, tata Mařky, ven z hospody, až sa s nima židle, na které seděli, převrátila. No a jak to tak bývalo, s nimi „vyletěli od Reginy“ aj omladina, chlapci, šohajé byli zvědaví co bude, věděli totiž, že strýc Jan sú stekloň, výbušná povaha.

„Kurňa, šak počkaj, já ti dám našej Mařky“, křičali strýc už po cestě. Maňa tatu uviděla, jak sa kvapem blížijů, a toš fryško, rychle skočila za kamarádkama, co stáli opodál. Skovala sa za nima. „Kde je Mařka?“ osopili sa strýc na legrůta Jožku. „Co já vím? Já ju nehlédám.“ „Tož si pamatuj, ať ťa s nů jakživ neuvidím. Snáď si nemyslíš, ty bagáne jeden, že narůstla pro takového hofera jak si ty? Tam si nandi sobě rovnú. Lebo si myslíš, že dyž si prvním stárkem, že na tobě stóji celý svět? Dyť si chudáku rád, že sa za obecní peníze napiješ a svezeš!“ křičali strýc, po mnohých štamprlkách slivovice „silný jak silnica“ ze vzteku jakoby jedním dechem na Jožku

„Cože, já?“ zařvál celý bez sebe Jožka a skočil za strýcem. Ale to už ho chlapci aj starosta držali.

„Ná, co si myslí taková pýcha, že já čekám na obecní peníze? Aby sme mohli

pit v hospodě a jet asendu do Brodu. Tož to nééé! Tu máte starosto pětku, dajte ju tomu lakomcovi, ať sa napije on alebo ať si za nů kúpí hromničku (svíčka). A abyste věděli, za obecní k asendě nepojedu a tú jejich Mařenku si možů dat za sklo a rámeček, dyž sa o nů tak bójijá. Šak kdyby strýc nebyli v rokách, tak byste jim už zítra chystali pohřeb.“

A Jožka, plný síly, sa s odvedencama chytl kolem krku a začali zpívat „o dušu“, jak jim to v té chvíli napadlo. Chtěli nasrat strýca Jana ještě víc. A tož začali: „Mlýnský kameň ten sa točí, ten sa točí, strýc Janek nás neroztočí, neroztočí.“

Tu noc Mařenka doma nespala, byla u kmoťrenky, tak sa bála taty. Jenom Jožkovi vzkázala, ať sa tatíčkovi nemstí, lebo že by ju zabili. Tetička Apolína, kmoťrenka sa enom modlili, aby sa strýc brzo nebudili. Ale slivovica, domácí rybízové víno a brodské pivo strýca uspali dobře. Dali jim zapomnět, na čas na Jožku aj podlevá nich na nezdárnú céru Mařku.

No a jak to dopadlo?

Odvedli skoro všechny a Jožku, šohaja pevného, jako prvního. A těm pár, co neodvedli ani peněz nestačilo, kolik voniček moseli odvedencem kúpit. Věru to bylo v hospodě veselo. Šak sa tam nekteří aj pobili, jak to tenkrát chodilo.

Jožka byl na vojně. Mařenka doma. Co sa enom za tú dobu nabečala, aj z domu utékla ke kmoťrence, tatu poslechnút nechtěla, nechtěla ani hospodářa, vdovca Franccka. A tož když sa Jožka po rokoch vrátil z vojny a strýc viděli, že sa mladí nenechajů, tak sa s tým smřili. Jožka svoju Marušku doštal, vdovec Franta si za čas vzali vdovu ze Slavkova a strýc Jan sú už stařečkem a chovajů na klíně malého Jožinka, který bude myslím po tatovi. Divoký, ale srdce dobré.

Tak to tenkrát chodilo.

Přeji Vám v letošním roce dobré zdraví, lásku a Boží požehnání pro Vaše rodiny. Ať potkáváme v životě co nejvíce lidí s dobrým srdcem.

Karel Šik ■

Republikové finále v halové kopané – Uherský Brod 3. prosince 2011

První víkend v prosinci se nivnickí fotbalisté sdružení pod TJ ASPV Nivnice zúčastnili 21. ročníku republikového finále v halové kopané. Po loňském pátém místě pomýšleli naši chlapci na medailové umístění. Družstvo sestavené ze současných a bývalých fotbalistů bylo jedním z favoritů. Nakonec vše nedopadlo až tak podle našeho očekávání a jeden smolně prohraný zápas rozhodl, že se hrálo pouze o 6. místo. Svěřenci vedoucího a kapitána Michala Slámy postupně narazili v zahajovacím zápase na družstvo z Vřesové (Karlový Vary), kterému mělo z loňského roku co oplácet (výsledek 0:4), a po perfektním výkonu mu vrátili porážku 7:2 (2:0), další zápas byl velmi důležitý - s odvěkým soupeřem ze Zlína, proti kterému se naše mužstvo tradičně trápí. Poločas hovoří za vše a stav skóre 0:4 jenom nasvědčoval, že tomu tak je. V druhé půli se karty obrátily a během osmi minut bylo vyrovnáno. Jenomže koncovky zápasů a poločasů naše mužstvo nezvládá. Deset vteřin před koncem zapadla střela soupeře, kterou brankař neviděl, do růžku branky a prohra 4:5 byla na světě. V posledním utkání skupiny musela Nivnice vyhrát. Soupeřem byla Kutná Hora. Zápas se hrál za mírné převahy Nivnice, škoda jen několika neproměněných šancí a zápas šel ke konci poločasu. Soupeř kopal roh a jeden z našich bohužel odešel nesmyslně střídat,

byl z toho tedy dvě vteřiny před koncem poločasu gól. Samozřejmě do domácí sítě. Druhý poločas se už pouze povedlo vyrovnat a stav 1:1 posunul do boje o medaile Kutnou Horu. Odpoledne se hrál zápas o umístění proti Hanušovicím. Výhra 4:1 (1:0) znamenala konečné 6. místo. Naše družstvo sehrálo vyrovnané zápasy, mělo daleko nejvyšší věkový průměr a o to víc

mrzí ty strašné koncovky. Z vítězství se radoval výběr hráčů UB, Havřice Újezdce pod hlavičkou Spartaku.

Sestava: Michal Sláma – Kamil Petřivalský, Petr Matras, Petr Ambros, Lukáš Bortl, Marek Boďa, Roman Šlapal, Miroslav Švestka, Luboš Hladiš, Pavel Bobčík, Josef Šimčík, Josef Karlík.

IS

Mezitřídní florbal

Ve středu 21. 12. 2011 proběhl ve sportovní hale tradiční mezitřídní florbal pro 2. stupeň ZŠ. Třídy byly rozděleny do dvou základních skupin ve kterých se hrálo každý s každým. První dvě třídy postoupily do semifinále, další hrály o umístění. Na hřišti muselo být vždy ve hře jedno děvče. Favoritem byla devátá třída, která také nezaváhala a bez obdrženého gólu vyhrála všechna utkání a obhájila loňské vítězství.

Výsledky: 6. A - 6. B 1:1, 7. A - 7. B 0:2, 8. A - 9. tř 6:0, 6. A - 7. A 2:0, 6. B - 7. B 0:2, 8. B - 9. tř 0:4, 6. A - 7. B 1:4, 6. B - 7. A 0:1, 8. A - 8. B 1:1

Pořadí: 1. 9. třída, 2. 8. B, 3. 6. A, 4. 7. B, 5. 8. A, 6. 6. B, 7. 7. A

O 5.–7. místo: 7. A - 6. B 1:2, 7. A - 8. A 0:3, 6. B - 8. A 0:3

semifinále 1: 9. tř - 6. A 9:0

semifinále 2: 7. B - 8. B 2:3 5. 8. A

o 3.místo: 7. B - 6. A 0:1 6. 6. B

Finále: 9. tř - 8. B 8:0

Závěrečná exhibice Vojta Borýsek + Michal Čaňo - 8. B 3:5. MS

Stolní tenis v roce 2011

Dne 17. 10. se v nivnické hale uskutečnil 2. ročník Vánočního turnaje ve stolním tenise, jenž byl zároveň pořádán jako Memorál Vojtěcha Výmoly. I když byla účast podstatně nižší než minulý rok, na kvalitě hráčů se to neprojevovalo. Nivnici navštívilo několik ligových borců, které ale zdatně doplňovalo hned několik okresních stolních tenistů z Nivnice a blízkého okolí. Putovní pohár ve dvouhře se nakonec stal kořistí největšího favorita Michala Havla hájícího barvy prvotřížového KST Zlín. Ten ve finále zdolal 3:1 Vratislava Oslzlu (hostování v Německu), třetí místo vybojoval Petr Polák (SK Matve Uherský Ostroh). Pohár pro vítěze čtyřhry získali P. Polák - J. Červík (oba Uh. Ostroh), kteří až v pátém setu zdolali „téměř domácí“ dvojici V. Oslzla - R. Kouša ml. (Němec-ko, TJ Nivnice).

Dalším turnajem, který se konal na sklonku roku 2011 byl již tradiční Štěpánský turnaj. Dorazilo na něj něco málo přes 20 hráčů, převážně minulých, současných či budoucích členů TJ Nivnice. Vítězný pohár vybojoval Pavel Lekeš z Újezdce před domácími Tomášem Jančou a Martinem Beničkem.

Na podzim se také hrála i klasická mistrovská utkání. Naše „Áčko“ ve složení Martin Beniček, Vladimír Výmola, Petr Kouša a Roman Kouša ml., letos absolvovalo Krajskou soutěž I. třídy. V první půlce sezony měli příznivý los a většinu zápasů sehráli v domácím prostředí. Toho chtěli využít k co největšímu přísunu bodů, což se jim víceméně podařilo, a proto obsadili po podzimní části velice pěkné 4. místo.

B mužstvo (J. Šopík, T. Janča, L. Hladíš, P. Kovařík) hraje letos Regionální přebor I. třídy a po podzimu jsou na 8. místě. Družstvo „C“ (J. Beniček, S. Janečka, M. Kapsa, I. Gregůrek, M. Fojtík, J. Fraňo), které hraje o třídu níž, je na 9. pozici. Od září již probíhají tréninky žáků a žaček a před Vánocemi proběhl mezi budoucími nadějami neoficiální turnaj. Vyhrála dvojice Karel Fojtík - Pa-

Vánoční turnaj

Štěpánský turnaj

vel Lysoněk, před Dominikem Bartošem a Adamem Vykydalem, třetí skončili Josef Hubač a Pavel Trtek.

Současně zveme všechny žáky a žáky-ně jakéhokoli věku na tréninky do herny stolního tenisu na hale vždy v úterý a pátek od 16:30 do 18:00. Nejškikovnější hráči

či hráčky budou vybráni do družstva pro příští rok, které se bude účastnit mistrovských utkání!!!

Vše nejlepší, hodně zdraví, mnoho osobních, pracovních i sportovních úspěchů v novém roce 2012 přeje

Oddíl stolního tenisu Nivnice

Štěpánský turnaj

Tabulka Krajské soutěže I. třídy po 11. utkáních:

Mužstvo	U	V	R	P	Bod
1 Sokol Újezdec-Těšov A	11	10	1	0	42
2 TJ Jiskra Otrokovice B	11	10	0	1	41
3 TJ Sokol Mysločovice A	11	6	2	3	31
4 TJ Nivnice A	11	6	2	3	31
5 KST Zlín D	11	6	0	5	29
6 SK Spartak Hulín B	11	5	0	6	26
7 TJ Sokol Vlčnov A	11	4	2	5	25
8 KST Vsetín B	11	4	1	6	24
9 TJ ST Bystřice p.L. A	11	3	1	7	21
10 TJ Vidče A	11	3	1	7	21
11 KST Dolní Němčí C	11	3	0	8	20
12 TJ Bystřice p.H. B	11	1	0	10	14

Nejúspěšnější sezona střeleckého klubu Nivnice

Jak napovídá nadpis, tak ve skutečnosti malorážková sezona 2011 Sportovně střeleckého klubu Nivnice byla nejúspěšnější za celou dobu působnosti ve vrcholové střelbě. Sezónu jsme započali v dubnu a ukončili v říjnu 2011. O tom, že v okrese či kraji nemáme konkurenci, vívšíchni, co se ve sportovní střelbě pohybují a v současné době se výkonnost, hlavně střelkyň, zaměřuje na celorepublikový poměr. V každém případě na této skutečnosti mají zásluhu střelkyně Veronika Smetanová a Sabina Vaculíková (hostování v našem klubu od roku 2009, příslušností patří do klubu SSK Uherský Ostroh), které malorážkovou sezónu 2011 zakončily získáním tří medailí na Mistrovství ČR v září 2011 v Plzni.

V malorážné pušce Sabina vystřílela zlatou medaili v disciplíně SM3x20 výsledkem 569 b. a stříbrnou v disciplíně SM60 s výsledkem 589 b. S těmito výsledky se může rovnat výsledkům juniorských reprezentantek ČR, přitom je věkově v kategorii dorostenek. Veronika vystřílela na Mistrovství ČR 2011 bronz v disciplíně SM3x20 výsledkem 560 b a v disciplíně SM60 skončila na 6. místě s výsledkem 579 b, což je taky chvályhodný výsledek na dorostenku, která úspěšně absolvovala 3 kola kontrolního závodu reprezentace jako juniorka, nadále Veronika a Sabina společně s Martinou Bahulovou (hostování v našem klubu od roku 2011, příslušností patří do klubu SSK Uherský Ostroh) v SM60 a Terezou Ochotnou v SM3x20 vystřílely v každé ze zmínovaných disciplín stříbro ve družstvech za Zlínský kraj.

V kategorii dorostenců je momentálně vlajkovou lodí klubu František Smetana, který se dokázal za období jednoho a půl roku tak vypracovat, že vystřílel stříbro na Mistrovství žáků 2011 do 14let v dubnu 2011 v Praze. Na Mistrovství ČR 2011 v malorážné pušce SM60 dorostenci střelil úžasných 582b. a umístil se na 10. místě z celkově našlapané kategorie, kde střelilo 83 střelců. Samotné řádky patří v komentáři výsledků Karla Rachůnka, který sezónu skvěle započal a zpočátku v podstatě neměl konkurenci. V půli sezony ale následoval trochu propad ve výkonnosti. Vše nakonec překonal a na MČR 2011 skvěle střelil disciplínu SM3x20 dorostenci a s výsledkem 551 b se umístil na 6. místě. Pro doplnění uvádím, že týden po MČR se zúčastnil finále GP Ostrava a v disciplíně SM60 střelil neuvěřitelných 590 b. a vyhrál, navíc se zařadil mezi takzvané „klubové devadesátníky“ (střelce, kteří za svou střeleckou kariéru v klubu SSK Nivnice střelili 590 b. v leže co znamená, že desítku minuli jen 10x z 60 výstřelů a v podstatě Karel je nejmladším z nich).

V mužích klubu stále a nehasnoucím světlem září Kamil Smetana a po celkové třech pro nás úspěšných Kontrolních závodech reprezentace nebyl nominován do výpravy na Mistrovství Evropy, přesto střelil skvěle Mistrovství ČR 2011 a s výsledkem 594b. skončil na 8. místě a ve finále toto místo udržel. Kamil celkově v hodnocení reprezentace skončil na 11. místě, přičemž do boje o účast na Olympiádě 2012 mohla zasáhnout jen první šestice střelců z ČR. Výsledky, které Kamil dosahuje, musíme kvitovat a obdivovat, protože při tom všem pracuje a věnuje se pětičlenné rodině.

Když shrneme celou sezónu, tak není v podstatě co vytknout a z nesportovních cílů, co se nám podařilo letos dosáhnout, je vybavení klubové střelnice dálkově ovládanými posunovači terčů, které posloužili ke zvýšení výkonnosti všech střelců. SSK Nivnice má v současnosti 42 členů, z toho aktivních 6 do 14 let, 10 do 21 let, a 5 dospělých střelců.

Foto a články můžete shlédnout na www.ssknivnice.com a www.facebook.com/ssknivnice.

Za těmito výbornými úspěchy stojí i podpora sponzorů a musíme si přiznat, že bez nich některé plány nebylo možno uskutečnit. Naše díky patří nejvíc Obecnímu úřadu Nivnice, stavební firmě 3V&H s.r.o. a Kooperativa pojišťovna a.s.

VA.

I. VĚŘEJNÝ Nivnický košť slivovice 2012

Sběrné místo vzorků plus předprodej vstupenek :

Tipsport Nivnice do 17.3. (0,33- sodovčák)

každý vzorek bude ohodnocen a obodován porotou !

Ve 20:00 budou vyhlášeny vítězné vzorky koštu.

ochutnávka vítězných vzorků z okolních košťů
domácí zabijačka, gulášek, vdolečky, všecko zajištěné...

CELOVEČERNÍ PROGRAM:

HUDEBNÍ SKUPINA

TRIUMF

„zahrajeme cokoli...“

DISKOTÉKA cool & oldies DJ TRNKA

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA

Svatebního studia DÁMA Uh. Brod

Sobota 19:30 - Kulturní dům

**24.3. BESEDA
NIVNICE**

Aj nejaká tombola bude,

takže neváhejte a kupte si vstupenku v předprodeji ať to máte isté...

info na čísle : 608 110 065

Nivnice má svoji rozhlednu

V pátek 30. 12. 2011 byla slavnostně otevřena nejen naše rozhledna, ale také dalších pět rozhleden v mikroregionu Východního Slovácka.

Svoji vyhlídku získaly obce Vlčnov, Korytná, Suchá Loz, Bystřice pod Lopeníkem a Bánov.

U naší rozhledny jste se mohli zahřát lahodným čajem, pro dospělé bylo přichystáno něco málo ostřejšího a děti si odnášely sladkost. Celou dobu nás provázela Dechovečka mladých, která své vystoupení zahájila fanfárami. I když počasí nám zrovna neprálo, sešlo se nás dost.

O půl páté byl ze všech vyhlídkových věží odpálen ohňostroj, který šest nových staveb symbolicky propojil. Nebe nad námi, Vlčnovem, Korytnou, Bánovem, Bystřicí pod Lopeníkem a Suchou Lozí tak prozářila šestice světelných gejzírů.

A protože jsou rozhledny téměř na dohled, v jediném okamžiku se návštěvníkům odhalila poloha všech nových vyhlídek, které nabízejí pohled na krajinu podhůří Bílých Karpat, biosférickou rezervaci pod ochranou UNESCO.

Kolem rozhleden vyrostlo i 18 odpočinkových míst propojených do turistických okruhů s cílem podrobně návštěvníky provést částí bělokarpatského předhůří. U nás jsou 4 odpočinková místa (viz NN 5/2011 str. 18). Pro turisty využívající moderní GPS souřadnice je nainstalován herní systém Geocaching, který dále rozvíjí informace

o Východním Slovácku a našich pamětihodnostech.

Rozhledny jsou vyrobené z dřevěné konstrukce ze smrku o třech podlažích. Jsou vysoké 13,3 metru. Půdorys každé z nich činí 5,3x5,3 metru a nosný rám je zabetonovaný do železobetonových pásů. Celý projekt vyšel zhruba na tři a půl milionu korun. Část této sumy pokryly dotace, zbylé peníze přidaly obce ze svých rozpočtů.

Kde ostatní vyhlídky jsou:

- Vlčnov v búdách
- Korytná pod Horní loukou
- Bánov nad Královem
- Bystřice pod Lopeníkem Nad Vojanskú
- Suchá Loz ve Vápenkách

Poděkování patří všem, kteří se otvírání, i za ne příliš příznivého počasí zúčastnili a doufáme, že bude rozhledna hojně využívána nejen námi, ale také turisty. *red*

Foto: P. Kaisler

